

ȘEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL C. C. AL P.C.R. ȘI A CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Scințteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5964

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 25 IULIE 1968

EDIFICIUL CALITĂȚII SUBMINAT DE VALURILE INCONSECVENȚEI

Ne revine în memorie o întâmplare. Chemată la ordine de beneficiar pentru calitatea necorespunzătoare a unor produse livrate — câteva coloane de alcătuită complexe instalații chimice — furnizorul, o cunoscută întreprindere bucu-reșteană, a deplasat la fața locului delegații sâr pentru constatarea. Drept corp delict au fost oferite câteva... suruburi. Ele prezentau lovitură puternică pe filet, ajustări din polizor, deformări. Ce se întâmplase? La asamblarea citorva coloane — cilindri de tablă de lungimi apreciabile — flanșele de îmbinare nu corespundeau perfect la găuri. Se cerea o ajustare, printr-o operație foarte simplă cu mașina de găurit de mână. Montorii au preferat comoditatea obligând prin strivire suruburi-

de felul „ne-am ocupat mai mult de...”, „am acordat atenție mai mare la...”. Pentru că astfel este de presupus scoaterea din unghiul de observație a altor sectoare care, neuite în considerație, pot ajunge să-și manifeste, la rindul lor „personalitatea”. Existența unui atât de mare grad de imprăștiere a factorilor, subordonând sau supraordonând calitatea, este cel mai ferm argument în a le găsi la vremea terapeutică corespunzătoare. Ceea ce presupune grijă pentru permanentizarea eforturilor în această direcție. Sîntem în vizită la Uzina de radiatoare, echipament metalic, obiecte și armături sanitare — U.R.E.M.O.A.S. din Capitală. O discuție despre calitatea produselor are în vedere aici, poate mai mult ca

Echipa lui Vasile Ocheșel a montat, la hala electroilă, cea de-a IV-a a Usinei de aluminiu-Slatina, peste a sută de forme. În fotografie: o parte din membrii echipei la începutul unei noi zile de muncă

Foto: O. PLECAN

DENSITATE OPTIMĂ ORELOR ÎN HAINE DE LUCRU

rite să pătrundă în spațiul existenței, anulând de fapt în întreaga sferă a vieții în era destinată: asamblarea și etansarea nelor două subansamble. Consecința: coloanele s-au dezmembrat chiar în cursul montajului în instalație, periclitând situația celor din jur. Uzina furnizoare, obligată firește la despăgubiri. Ce ar fi putut să se mai producă? Demontarea în cursul funcționării, cu urmări și mai grave. Vinovații de această situație — montorii, respectiv, lucrătorii C.T.C. Explicația — lipsă de probitate profesională, dublată de necunoașterea consecințelor care decurg de aici. Prin urmare, calitatea nu cunoaște zone diferențiate în ce privește importanța, nu admite exprimări

în alte părți — una din foarte dificile probleme cărora întreprinderea a trebuit să le facă față încă de la apariția sa pe harta economică a Capitalei. În prezent, situația de altădată s-a schimbat mult în bine, valorile impresionante ale coeficientului producției rebusate, ca să ne referim la un capitol ce exprimă fracționarea calitatii produselor, reducându-se vertiginos. Cauzelor obiective li s-a redus treptat universul de existență micșorându-se de câteva ori mărimea rebutului existent inițial. Presupunem aceasta însă că a și sosit momentul satisfacțiilor așteptate?

N. UDROIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Ședința Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

În ziua de 24 iulie a.c. a avut loc ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

Au luat parte tovarășii Emil Bodnarus, Constanța Crăciun, Ștefan Peterfi, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Constantin Sătescu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Daicoviciu, Vasile Daju, Constantin Drăgan, Suzana Gădea, Nicolae Huditeanu, Ion Popescu-Puțuri, Cristofor Simionescu, George Stoica și Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat.

La ședință a participat tovarășul Virgil Pirvu, ministrul finanțelor.

Consiliul de Stat a adoptat Decretul privind modificarea unor dispoziții referitoare la impozitele pe veniturile liber profesioniștilor, meseriașilor și cărușilor. De asemenea, a fost adoptat Decretul privind modificarea unor prevederi referitoare la impozitul pe terenurile unităților agricole cooperatiste și la impozitul pe veniturile agricole ale populației.

În continuare, Consiliul de Stat a rezolvat lucrări curente.

În ziua de 23 iulie 1968 a avut loc ședința Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri, la care au participat ca invitați șefii de secții ale Comitetului Central, primii secretari ai comitetelor județene de partid, conducătorii ai unor instituții centrale de stat.

Cu acest prilej a fost dezbătută problema asigurării într-un timp mai scurt a unui număr sporit de locuințe, care să satisfacă cerințele diferitelor categorii de oameni ai muncii. În acest scop s-a hotărât să se diversifice construcțiile de locuințe, introducându-se patru categorii de apartamente și garsoniere, diferențiate după suprafață, grad de confort și preț.

Prin aceste măsuri, precum și prin accelerarea ritmului construcției de locuințe, în anii 1968—1970 se vor realiza din fondurile statului circa 180.000—200.000 locuințe noi, dublându-se numărul prezăcut inițial pentru această perioadă. Importanțele eforturi materiale pe care le face statul nostru în acest domeniu vor duce la îmbunătățirea condițiilor de locuit ale unei tot mai mari

părți a populației, contribuind la soluționarea mai rapidă a acestei probleme sociale majore, la creșterea continuă a nivelului de trai.

Prin aceeași hotărâre s-a stabilit și trecerea la construirea mai multor tipuri de hoteluri, în raport cu gradul de confort și zona de deservire, precum și diversificarea clădirilor pentru administrație, înținirea acestora și construirea lor la un nivel corespunzător de funcționalitate.

În cadrul ședinței a fost analizată și problema aprovizionării populației cu combustibil, hotărându-se reducerea prețului de vânzare la liber a lemnelor de foc de la 400 de lei tona la 300 lei tona. De asemenea, s-a stabilit ca toți salariații cu copii, care au salariul lunar de pină la 1200 lei și locuiesc în mediul urban, să beneficieze de tichete de cumpărare a lemnelor de foc la prețul de 100 lei tona. Totodată, s-a subliniat necesitatea îmbunătățirii corolațiilor dintre prețurile la combustibilii inferiori și superiori, care vor fi reglementate printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri.

În continuare, a fost examinat modul de repartizare a fondurilor destinate premiei personalului tehnic-administrativ și de specialitate. S-a stabilit, ca începând din trimestrul III al acestui an, fiecare întreprindere și instituție să aibă dreptul să constituie fondul de premie în limita cotelor aprobate pe ramură, iar premiile să fie acordate tuturor salariaților din această categorie de personal care și-au adus contribuția la îndeplinirea și depășirea sarcinilor. Premiile individuale vor putea fi diferențiate între plus 5 și minus 5 puncte față de cota constituită pe întreprindere sau instituție. Repartizarea premiilor va fi aprobată de comitetele de direcție ale întreprinderilor sau conducerea instituțiilor, cu consultarea comitetului sindical și va fi adusă la cunoștința tuturor salariaților. Prin aceste reglementări se înlătură unele deficiențe care s-au manifestat în acordarea premiilor pentru personalul tehnic-administrativ și se va asigura repartizarea lor mai echilibrată.

TRADIȚIA — factor de cultură

Întreținută frecvent pentru a defini ceea ce s-a instaurat cu trănicie în viața materială și spirituală a unui popor, în componențele acestora, termenul de tradiție pare a nu mai suscita pentru nimeni astăzi o curiozitate aparte, sensul său fiind definitiv clarificat, aidoma fenomenelor cu care poate fi pus în relație. E interesant din când în când pentru noi să reluăm discuțiile mai vechi sau mai noi despre tradiție, pentru că toate, în linii mari, au un fond comun. Și anume, stabilirea posibilităților ca tradiții deja constituite, vizibile la o primă privire de perspectivă în istorie, să influențeze realitățile culturale, artistice, materiale, printr-un proces adecvat de adaptare sau pur și simplu prin evoluția unor fenomene ale prezentului pe făgaș stabilite ca sigure de o experiență bogată anterioară. Aflăte într-o unitate dialectică, ambele aspecte ale acestui proces de adaptare, de la tradiție la realitatea contemporană și invers, au constituit cheia unor discuții fertile care s-au raportat în cele mai multe rînduri la fapte, evenimente, fenomene artistice contemporane. S-a cerut, și se cere, de că-

tre critică artiștilor noștri ca în operele lor să oglindească viața și aspirațiile poporului nostru, în conformitate cu tradițiile viabile ale istoriei și culturii acestuia. Cereera este desigur îndreptățită, dar enunțată doar așa, pe scurt, și fără nuanțări ni se pare a fi o grabă de o clipă a unor condeie stereotipizate, tentate de a exprima în fraze supralap-

date adevăruri ceva mai complexe despre arta noastră contemporană născută și în funcție de tradiție. Ea se constituie pe ea însăși în noi sisteme care vor fi la rîndul lor sisteme de referință pentru viitoare opere de artă. Mai pe scurt, tradiția de orice fel ar fi ea, se formează chiar sub ochii noștri și problema cea mai delicată în creația contemporană nu este aceea de

(Continuare în pag. a V-a)

PRIETENII DIN COBADIN

Povestirile pline de ilic o-minaret. M-am uitat în jur după ochi abiliți, afioși, de femeie cu obrăuri acoperite de feregea și n-am văzut decît fețe descoperite și deschise, cu ochi ce priveau eger și drept în față. N-am văzut nici salvari, rar cite un feș pe capete bătrîne, n-am văzut cafeena, narșilele... Ce să mai vorbim de hangere, asta se înțelege că n-aveam de unde să văd. Dar am văzut blocuri! Vre-o cincii la număr, cu jaluzele colorate (și tot cu cactuși în ferestre), am văzut magazine spațioase — alimentare, radio și televizoare, confecții — un bufet, cofetărie cu umbreluțe roșii în față și un restaurant cu reclama scrisă pe vitrine pentru toate gusturile din Cobadin: fuslana — puțin în mușchi — bată la frigare.

Dar de fapt cea mai frumoasă casă din Cobadin — o construcție de lemn cu pridvor înalt, turnuleț oriental, cerșii copți și rîșă de vie — aparține lui Sabri Emurîa, președintele C.A.P., un țitar grozav. Sabri cel harnic și teribil de întreprinzător, o adevărată personalitate a Dobrogei, a făcut din cooperativa agricolă (3.650 ha) o adevărată grădiniță. Majoritatea celor zece mii de cobadinieni sînt agricultori și lucrează sub conducerea acestuia Sabri pe care îl ascultă și-l respectă profund. Iar Sabri e ajutat virtuos de un in-

VIORICA TĂNĂȘESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

STRADA NU POATE FI CONFUNDAȚĂ CU O GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ!

M-a tras de minecă un cunoscut: „Hai să-ți arăt hippy”, cu aerul că mi-ar arăta ultima raritate de la Grădina Zoologică. Și m-am dus. Se adunaseră la o cafeana cîțiva tineri, șapte sau opt, cerc în jurul unei mese mai rețrate. (Atenția spectatorilor, aveți să fie și mai mare — probabil cineva dintre ei se ocupă cu tactica hippy). Ne-au primit blazati, cu percuții prelungiți pînă la bărbie, și coame destinate și neșesălate de săptămîni, cruciuliți și brătări nichelate, frunți inundate, feminin, de păr făcut cu drogul, dangarezi maltratați de ținte și rupturi „făcute” — băieții, fuste „pastelate” după ultimul prost gust și mai mult decît indecente, părul lătos, și înclăit, asta

era una din condiții, aveam să aflui mai trîziu, și vopsit și acoperindu-le fața — fetele și sînt sigure, o emanație de nespălat, și rînjindu-și prostia la orice silabă pe care ar fi scos-o unul din ei. Erau acolo: doi studenți (cel puțin așa pretindeau), două eleve în clasa a XI-a la liceu, un tehnician frigotehnist și încă vreo doi-trei cu ocupații „spirituale”. Am stat trei cesuri, simțindu-mi stomacul în cel ascultîndu-le „jideile” lor „nemăintîlnite”, gin-

Ing MOISĂ AUREL
Întreprinderea de Electrificare București

(Continuare în pag. a III-a)

PETECELE NU POT ACOPERI GOLURILE EDUCAȚIEI!

Fluctuații, liber-profesioniștii gura-cască, tineri cu moralitate dubioasă au ținut să se afirme. Departate de a fi originali și s-au transformat în „apărători” unor „noi” comportamente, renunțînd la decență și bun simț. Bluzele bărbătești înflorate care au invadat magazinele chiar în această vară și ai căror preț a mai fost și redus, falsa „aurărie” și „argintărie”, dangarezi de „trei foi”, pantaloni superevațazi și ultraminijupe sînt cîteva din manifestările exterioare ale celor care-si zic hippy.

Articolul publicat semnlează că printre „hippy” se găseesc elevi, eleve, muncitori, tineri care se pretind creatori de valori spirituale. Se pune fireasca întrebare: care este atitudinea

colectivului de muncă unde acționează U.T.C. aceste situații, dacă nici una dintre cadrele didactice din liceele 15 și 36 spre exemplu, întîlnindu-se întîmplător cu ei, nu și-au pus sub semn de întrebare finalitatea muncii de educație pe care o prestează în școală?

Folozofia lor, materializată în principiu în „spălatul (ca și tunsul) e o treabă inutilă”, reprezintă un pericol social, un atentat la igiena societății. Care adevărită poate lega mureșdăria, ce parafă te scuteste de

LEON IANCOVICI
student

(Continuare în pag. a III-a)

Nu putem fi toleranți cu grosolanăia!

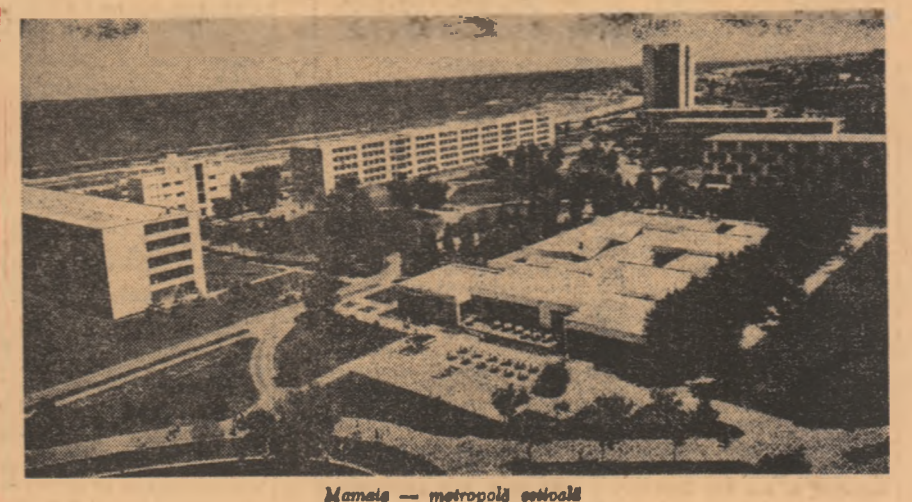
de „tot ce este mai nou și mai aerat” în materie de modă intelectuală. Erașerași în gesturi și vestimentație (dacă putem numi astfel obiectele pe

MIHAI PRUTEANU
actor

(Continuare în pag. a III-a)

ECOURI
ECOURI
ECOURI
la articolul
„DE CE
N-AM
DEVENIT
HIPPY”

Festival '68
PREZENȚE ROMÂNEȘTI
Într-o săptămîni, cel de-al IX-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Sofia, se însere și Expoziția mondială a științelor tinerești. Pentru această expoziție au fost trimise, în urma unei selecții, 17 lucrări realizate de tinerii grațienți: Stan Baron, Jean Eugen, Vintilă Făcișanu, Alexandru Dan Ionescu, Ion Oroveanu, Constantin Febrîb și Vladimir Bătraru.
(Agorpro)

Mamala — metropola școlară

În pag. 3
ANCHETA NOASTRĂ
In primul rînd, să nu vatămi
Onorariul ilicit al medicului are numai o semnificație materială, constituie numai o infracțiune civilă?
Interlocutorii noștri răspund: NU!

ION PAS: PREZENTE

Au scris „Scinteia Tineretului” TURISTI, OPRITI-VĂ SI LA ISCRONI... GH. BOZU, tehnician. Lupeți: Lingă Iscroni, înalte de a ajunge pe socoa la Petrosani, trecătorii se o-press în fața unui arbore — monument al naturii. Origina- riu din pădurile Indiei, ar- borele s-a acomodat cu clima Văii Jiului. Acum, după o pauză de mai mulți ani, ar- borele a primit în coroana sa multimea de lalele aurii care i dau un farmec aparte. Pare un copac împodobit artificial de o mină nevăzută. Falmica sa înfățișare, podoaba florilor pe care le poartă, cu mîndrie parca, constituie un punct de atrac- ție pentru mulți turiști. Dacă treceti spre Petrosani, opriti-vă și la Iscroni. Puteți vedea o curiozitate a naturii în jocul ei vătăto cu frumosul.

O poză în fața Babelor și... înapoi la cabană

CINE GREȘTESE — PLĂTEȘTE

ION SOANCA, electrician- auto, București: Mă găsesc în nepăcătoarea situație de a fi „Omul cu două nume”. Autoritățile din comuna natală — Homorod — m-au hotezat Sionca, iar pe mine mă cheamă Soanca. Am în- sistat la Consiliul popular din Homorod — unde m-am născut — și la Consiliul popular al sectorului 8 din București — unde locuiesc — să rezolve între dînsii pro- blema. Mi-au comunicat însă acest lucru în mod foarte nermal prin tribunal unde trebuie să plătesc cu.

LA UNISONUL INDIFERENȚEI

In 1875, la umbra unui go- run secular din pădurea co- munei Lăzăreni, o mină de om- neni inimiși înființă, după cum o atestă documentele, Reuniunea de cântu „Hilaria”. Primul președinte al reuniu- ni a fost Ioan Pop. Ce a însemnat această reuniune în viața culturală a Bihorului o arată clar documentele și sta- tutele ei, păstrate an de an pînă în 1948, cit și unele mă- ruri ale oamenilor ce au ju- cat un rol de seamă în pro- movarea muzicii și în educa- ția muzicală a românilor din Ardeal.

miliară, ce ființă pentru ace- lași scopuri ca cea orădeană, puțin mai veche însă, apar cu claritate scopurile unor a- semenea societăți. „Spre în- lăstirea noastră generală ser- veste la aceea că frații noștri din România au recunoscut în corurile noastre acel factor de cultură pe care noi voiam să îl prezentăm”. Prin anul 1910 invitatul societății este Tibe- riu Brediceanu din Sibiu. După cum informează ziarul de acel timp, zețatoarea s-a bucurat de un mare succes, subliniindu-se mai ales faptul că ea „a adunat nu numai ro- condiții pentru o adevărată participare a maselor la ac- tivitatea artistică. Care este situația corurilor din Oradea la ora actuală? Nu s-ar putea spune că e prea strălucită. Există unele for- mări de cor, chiar dacă nu- mai sporadic. Dar, după cum ne declară unii muzicieni din oraș, nu există între toate a- celeași formații de prestigiu. Cauzele trebuie căutate în multe lucruri.

In anii 1955-1956-1957 existau peste 35 de for- mații corale în tot orașul. An de an, însă, ele tistice de amatori cu biennial de teatru „I. L. Caragiale” se face în detrimentul ambelor arte. Căci, de fiecare dată, una este abandonată în defavo- rarea celeilalte, depunându-se toate eforturile doar pentru cea programată să intre în concurs. Mod în care ambele sînt văduvite de factorul per- manentizării, ce singur poate asigura climatul favorabil e- ducăției muzicale și artistice. Ar fi interesantă și posibilă înființarea unei formații mu- zicale de cameră. Pentru ne- cesitățile unui centru jude- țean, 4-5 coruri ar fi sufici- ente. Ele ar trebui să facă cunoscută muzica așu, cum concepteau înaintașii Vidu, Kiriac și a., și chiar cum a făcut societatea corală „Hilaria” zeci de ani. De aceea, o rean- imare a vechii societăți sub auspiciile Casei orășenești de cultură ar însemna un act de cultură și, în același timp, re- integrarea unei tradiții în cir- cuitul prezent.

N. R.: Errata: bumamam est. După cum spuneți, cînd ați scris criticatul nu l-ați citit, silabisind numela literă cu literă. LA MULȚI ANI! IOSIF DOMAN, electrician — Nehoiu: Pe stadionul sportiv din localitate a avut loc o mare serbare populară. S-a sărbătorit ziua de înființarea acestui tradițional centru forestier. Muncitorii Fabricii de cherestea și ai exploatarelor forestiere, împreună cu familiile lor, au participat plăcut și în în mijlocul naturii și au admira- rat frumosul program pre- zentat de artiștii amatori. Să le urăm tuturor „la mulți ani!”

O SEARĂ PE GUTIN

AUREL CĂPĂRĂU, san- tierul național al tineretului Baia-Spiru-Sighet: Brigădierii din peria Maramureșului au primit, recent, în mijlocul lor numeroși turiști de la cabanele Polana Șutor, Mo- goșea, Izvoarele și cetățeni din împrejurimi. Impreună, au asistat la programul fol- cloric susținut de ansamblul „Cîntec Maramureș” dirijat de Liviu Borlan. Programul a cuprins dansuri, cîntece ale căror ecouri s-au stins seara, liriză. Peste 600 de oameni au petrecut astfel o seară minunată în mijlocul brăzdașilor, în aerul tare al înălțimilor. În final, o in- vităție: astfel de formații să ne viziteze cit mai des. Nu ne vom plînge.

„DUHOVNICEAȘĂ”

CORNELIU GORĂNESCU, judecător — Ploiești: Frații Nicolae și Gheorghe Duhov- nicu mai avuseseră de-a face cu justiția, dar Bachus i-a cam făcut să uite. După ce au vizitat bugetul „Caraiman” au leșit afară și s-au legat de o persoană lovind-o grav. Pentru potolire a fost nevoie de intervenția energetică a cetățenilor „dar „duhovnicul” a devenit și mai agresiv. Așa alergat după persoana urmă- rită și vînzînd că n-o pot prinde, s-au înalapat pe Bu- levardul Republicii începînd să ia la goană pe toți trecăto- rii. Fapta lor a atras firește atenția organelor de justi- ție și, chiar dacă n-au vrut să se „spovedească” instanța i-a „împărțisit” cu pedeapsa ce li se cuvine unor huli- gani recidiviști. Rubrică realizată de I. BODEA.

MIHAI STOIAN PANTELIMON UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX? (VERSIUNE PRESCURTATĂ) REZUMAT MOLDOVA. Anul 1911. Haiducii Pantelimon și urmăriți de jandarmii rurali, de polițisti și agenți speciali veniți tocmai de la București. Paralel cu toți aceștia — însă evident cu alt scop — își continuă cercetările și reportajul pe care „Dimineața” l-a trimis pe urmele haiducului: N. D. Cocea după îndelungul căutări, reportajul a izbutit în total. Mulți pan la îndolăși au- tenticitatea interviului. Care-i adevărul? Ei va țoga la lumină, căci Pantelimon a fost capturat... ZIUA A III-A 19) Ora 12.15. Apel nominal al juraților. Continuă rechizi- toriul, etapa de după evadare. Senzație în sală: procurorul — dînd citire unor acte de dosar, — recunoaște că Pantelimon a fost detinut în permanență în celulă (este vorba de asprul re- gim celular de care s-a plîns mereu Pantelimon — n. n.). PANTELIMON 19) Bolnav, doctorul refuză să-și dea îngri- jirile necesare. În celula mea umedă n-aveam decît o singură togoală, pe un pat de scînduri. În întuneric beznă, noaptea ce și ziua, nu vedeam ce mincăm. De, recunosc că o fi vinovat, dar nu sînt așa cum descrie domnul procuror 19)...

APĂRAREA ARE CUVÎNTUL! AV. N. CALMUSCHI: Cine s-a dat cu gîdul și cu inima de- parte peste țări și pînă în inima și gîndul poporului francez, nu a putut să nu găsească în literatura ei bogată, oglinda obicei- rilor noastre, a trairilor în diversele trepte sociale și intimpi- rilor și fațetele ce se petrec, să nu sufere sau să nu se bucare ca de durerea propriului său popor. Înainte de-a trece la pro- ceusul de astăzi, să citez, prin contrast izbitor, „Le Coupable” de François Coppé 19). Am să vorbesc de regimul îndurat de Pantelimon la Doftana și natural, comparînd închisorile din Franța cu cele de la noi, vă veți da seama de grozăvia suferințelor acuzatului de astăzi. Pe gerurile cele mai mari, detinșii sînt scoși afară și, sub cîntul gardienilor, sînt puși să sfarme bolovani, și desigur cum, așa fi voit ca un Pantelimon, deprins și dornic de viață liberă, să nu fugă, să nu evadeze? PROCURORUL GENERAL: Vorbiri din romane? AV. EM. SOCOR: Da, domnule procuror, dar nu uitați că François Coppé este realist. AV. N. CALMUSCHI: Să nu uităm că Pantelimon, pînă la etatea de 27 ani, n-a comis nici un fapt reprobabil, n-a provocat nici mîncare o bătaie. După moartea tatălui său, pleacă la Panu ca să muncească, a stat o vreme ac, de unde apoi, în tovarășia unui cunoscut a luat drumul, pe jos, într-o altă direcție. Împins de dorul muncii, Nenorocirea lui Pantelimon face însă ca ajuns seara la Aduj să-și înființeze pe subprefect care, din vorbă în vorbă, cercetîndu-l, sfîrșește prin a-l bate. Concluzia? Panteli- mon apare înaintea instrucției la Putna, este condamnat la șase ani închisoare și ispășește un an la Doftana. Eliberat din închi- soare, el caută un mijloc de trai, dar niciieri nu găsește, pentru că purta pe frunte stigmatul condamnatului. Și fiindcă s-a cău- tat de acuzare să se facă atîmător nefavorabil lui Pantelimon din cuvîntul „haiduc”, am să vă citez legende și basmele po- poporului nostru, care ne povestesc de epoca de haiducie. Ce deo- seblire e între Jianu, Fulger și alții și Pantelimon? El au omorît, el n-a omorît niciodată, pentru că Pantelimon, să nu se uite, are un fond bogat sufletesc de bigotism 19)...

CINEMATOGRAFE

- VIVA MARIA rulează la Patria (orele 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).
PRAMIDA ZEULUI SOARE rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15); București (orele 14; 16,30; 19; 21,15).
INTRE NOI rulează la Capital (orele 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19).
MINUNILE DOAMNEI VENUS rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
DUELUL LUNG rulează la Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Flămura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Cinemateca (orele 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21).
TAFII ȘI VINĂTORUL rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45); Victoria (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 21).
EDDIE CHAPMAN AGENT SE-CRET rulează la Lumina (orele 8,30; 10,45; 13,30; 16,30; 19,30; 21).
PRIETENELE rulează la Central (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
MINDO GANE rulează la Timpuiri noi (orele 9-20 în continuare).
SFINTUL LA PINDĂ rulează la Unirea (orele 15,30; 20,30; ora 18 — desene ani- matoro).
AVENTURIERII rulează la Feroviar (orele 8,15 — 15 în continuare; 17,30; 20); Excelsior (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21); Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15).
BLESTEMUL RUBINULUI NE-GRU rulează la Înfrățirea (orele 10; 15,30; 17,45; 20).
INIMĂ NEBUNĂ, NEBUNĂ DE LEGAT... rulează la Buzetii (orele 15,30; 18).
UN DOLAR GĂURIT rulează la Dacia (orele 8; 16,30; 18,45; 21); Progresul (o- rele 11,30; 15,30; 18; 20,30).
ALGERE DE ASĂSINI rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Au- rora (orele 8,30; 10,45; 13; 15; 17,30; 20); Tomis (orele 9; 11,45; 18,15).
OBSEȘIA rulează la Unirea (orele 15,30; 18).
CE NOAPTE, BAIETI rulează la Lira (orele 15,30; 18).
PASĂREA TIMPURIE rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).
EDDIE DORADO rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).
STUDIU DESPRE FEMEI rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); Așu (orele 9; 11,15; 13; 15,45; 18,15).
FREDDY LOVEȘTE TU INTU rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
VICONTELE PLĂTEȘTE PO- LITA rulează la Volga (orele 9; 15,30; 18; 20,30); Măria (o- rele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
PRIN KURDISTANUL SĂLBA- TIT rulează la Mosilor (orele 15,30; 18); Rahova (orele 15,30; 18).
ZOLTAN KARPATY rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).
CEI ȘAPTE SAMURAI rulează la Munca (orele 15; 17,30; 20).
JENIA, JENICIA ȘI KATIUSA rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
BOMBA DE LA ORA 10 ȘI 10 rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).
NEBUNUL DIN LABORATO- RUL NR. 4 rulează la Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
Viliorul (orele 15,30; 18; 20,30).
EL DORADO rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).

Stalactite în salina Praid

Mai mult decît septuagenar, scriitorul mereu activ, deschis generos spre istoria, spre so- cietatea modernă a țării noastre, evocată cu afia pi- toresc și autenticitate în romanele sale sau în ucle- le cărți de memorialistică, psiho-sociologică și literatură („Carte despre vremuri multe”) ne-a oferit nu de mult un nou volum, „Prezente”. Sem- nificativ, titlul însuși, căci scriitorul Ion Pas a fost, de- ceni în șir, dublat de ziaristul, de publicistul militant, atent la seismele vremii pe care le-a consemnat cu promptitudine și exemplară obiectivitate. O do- vedă este fiecare articol luat în parte din această carte care adăunează în două mari ca- pitole „intervențiile” sale în presa progresistă, socialistă, contemporană, de-a lungul a cinci decenii. Textura tematică a acestor articole — politice, sociale sau de natură larg culturală — a fost substanțial surprinsă, alături de portretul îndelungatei activități a scrii-

NOTE DE LECTOR

torului, de către Teodor Virgo- licu într-un binevenit „Cuvînt introductiv”. Din el aflăm — dacă nu o știm dinainte — bio-bibliografia unei cariere artistice de mare onestitate și diligență: Ion Pas la dezvoltă- rea ziaristicii interbelice; a con- dus personal publicațiile „Omul liber” — 1923-1925; „Cugetul liber” — 1927-1929; „Șantier” — 1933-1937, revistă și editură care și-a deschis larg coloanele și spațiul tipografic altor nume valoroase, într-o perioadă (de prisos să subli- nioz) de mari dificultăți, pentru a întrebunța un eufemism; ele au marcat momente de ac- tivism ideologic, socialist, să- nătos, împotriva fascismului ță- rii, militînd pentru o cultură de masă.

Dar, pentru a reveni în „Prezente” găsim imagini bo- gate, plurale, din epoci revolu- tute, alt de puțin cunoscute generațiilor tinere. Și, ceea ce mi se pare mai important, a- ceste articole își păstrează locușii grație spontaneismului lor cotidian, înțelului pitoresc și implicit, îneditul care pe îndeamnă la lectură. Așadar, dincolo de valoarea lor infor- mațională, de profilul luminos pe care, subsecvent, îl con- ținează autorul aceste prezen- te, ne captează stilistica lor in- terioară. Colaborator și amic bun al lui N. D. Cocea, pe care l-a și „desenat” în cuvinte reverențios definitive, Ion Pas-ziaristul ne amintește ver- va conducătorului „Faciei” nervozitatea vibrații a acestuia. Nu înțeleg prin aceasta neapărat o influență, căci Ion Pas știe, de pildă, să degaje adesea neașteptate sentimen- talități, trădînd, așa zice, sen- sibilitatea ziaristului cu inflexi-

TELEVIZIUNE

Table with columns for PROGRAMUL I, PROGRAMUL II, and specific program details like 'Telecronica economica', 'T.V. pentru elevi', 'Document: Expediție în insulele Comore', etc.

„Primum non nocere” (HIPOCRAT)

ÎN PRIMUL RÎND, SĂ NU VATĂMI

REPERCUSIUNILE MORALE ASUPRA INDIVIDULUI, ASUPRA ȘTIINȚEI, ASUPRA MEDICINEI

În fața suferinței omului nu rămâne singur. Sint cunoscute din studiile de specialitate fenomenele de diminuare a rezistenței morale și psihice a bolnavului. Sub amenințarea dispariției, bolnavul își creează un sistem de apărare, de compensare, face apel la o îndelungată istorie a minții umane care a cucerit inelutabilul în cel puțin posibilul, forțe de luptă împotriva suferinței și a morții.

mentului profund de recunoștință pe care bolnavul îl manifestă, prin convertirea lui în valori materiale creează întotdeauna o dramă interioră pentru bolnavi. Drama nu se rezumă la faptul că de cele mai multe ori omul face sacrificii materiale ca să achite o anume sumă de bani. Ceea ce este esențial, viziunea despre acest demniurg care este medicul în clipa în care se apleacă asupra suferinței, imagine în care bolnavul vede întruclăpat tot ce are umanitate mai nobil și mai frumos, această viziune care acționează favorabil asupra lui, se prăbușește când medicul ajunge la o tirguală dintre cele mai degradate, în legătură cu un act care niciodată nu poate să fie răspălit pe cale materială.

cării. Astfel, printr-un sistem de reacție afectivă se creează o rezistență la terapia medicală. Alături de perversitatea morală a omului, medicul își face în felul acesta un mare deserviciu pentru că mărește rezistența maladiei prin micșorarea rezistenței morale a bolnavului. Sint și cazuri în care bolnavul este atît de perversit de trecerea prin mai multe mîini de negustori ai medicinei, înclt atunci cînd se infirmnește cu medicul corect și cinstit care-și face datoria, dincolo de aceste compensații nelegale se declanșează în mintea lui un conflict destul de tragic.

de cîștig doctorii Grigore M. (Traiana), Gheorghe A. (Lonea), Grigore P. (Burlia Mare). Ce se întimplă cu tinerii care obțin certificate prenuștiale de complezență sau falsificate? Este un prim act de falsificare a însăși procesului de relații sociale care se stabilesc și care de cele mai multe ori, cheamă după el alte asemenea acte. Se deschide în conștiința tinerilor posibilitatea de fraudă pentru că, în fond, se intervine în relația individ-societate creîndu-se breșă fraudei. În cazul acesta medicul nu este numai un infractor de drept civil, este și un infractor moral care deschide o întregă serie de alte acte frauduloase.

noi, cînd fiecare copil de la apariția lui și pînă la maturitate este în permanent contact cu medicul, instanța medicală este dincolo de terapia specifică o instanță de educație. Înțelegerea rolului social pe care medicina și medicii îl au dincolo de o profilaxie și o terapie medicală pune probleme extrem de grave. Tată de pildă, problema avortului. Stăm de vorbă cu tineri medici care au practicat avortul ilicit și care așteaptă să fie judecați. Dincolo de tentația unui cîștig comod și rapid, deși foarte riscant, se dovedesc a avea o foarte scăzută conștiință socială. Neintegrarea lor ca personalități active în marele flux social a generat astfel de practici.

mare grad de mortalitate prin maladiile de cord, maladiile neurogene, prin hipertensiunea arterială și maladiile care au implicații în starea tensională permanentă se plasează la medicii. Este firesc ca acești oameni să cunoască un regim de crutare care să plece de la însăși condiția materială a existenței. Adică avînd nevoie pe de o parte de o relaxare mai costisitoare decît în alte profesii, pe de altă parte o imensă cantitate de material informativ extern de costisitor — medicina presupune răminerea în priză științifică în permanentă — orice dezertare de la sursa științifică înseamnă scăderea ca atare a practicii medicale. Medicul ca să înțeleagă bine meseria sa, trebuie să fie pe treapta ultimă de evoluție a științei. Lucrul acesta se obține printr-un mare bagaj cultural, prin cunoașterea de ultima oră a circulației valorilor în univers. Or, tot acest efort nu este numai de natură intelectuală ci și de natură materială, adică există o cerință materială specială a practicii profesiei de medic. Rămîne de văzut dacă în actualul sistem de salarizare și în actualul re-

instrucțiuni, constringerea din afară rămîne un paleativ. Ceea ce trebuie creat în conștiința medicului pentru ca să înlăture accidentalul comercial este tocmai marea corectitudine față de ideea de om. Or, se pare că în cadrul cursurilor universitare medicale problemele de etică și problemele de cultură umanistă adică acele canale pe care studentul trebuie să ajungă la adevăratele valori umane sint în mare măsură strîmte.

Este cert, nu se poate face medicină fără sacrificiu. O profesie care îți cere sacrificiul mesterului Manole, pentru că este o profesie creatoare. În fond apărînd de moarte existența nu faci altceva decît să crezi în permanentă. Or, dacă ajungi la adevărata noblete a acestei meserii trebuie să te dăruiești complet. Pe cîntarul acesta de dăruire faptul că ceri bani devine un lucru atît de degradant înclt îl trebuie să fie condamnat ca una din practicile care neagă însăși calitatea de medic. Medicina nu este în ultimă instanță numai o profesie, medicina este o vocație. Și ca orice vocație îți cere tributul său de sacrificiu total. Cei care rămîn la profesione în genere sint medici mediocri și dintre ei — de ce să nu recunoaștem — se recrutează cei mai mulți infractori la legile de aramă ale corectitudinii profesionale. Adevărații medici, cei care au înțeles că medicina este o vocație umană și nu una profesională simplă, resping cu foarte multă tărie prin toată activitatea lor, prin întreaga comportare a personalității lor, împrejurările de compromis cu conștiința. Sint atît de multe exemple bune și sint fără doar și poate coplesitor de multe față de cele negative înclt nu putem rămîne la convingerea că această fracțiune minoră de calcători ai principiilor morale de bază ale celei mai frumoase vocații pe care omul o are în cadrul societății ar putea vreodată să arunce reflexe închise, cenușii asupra medicinei ca atare. Dacă ne ocupăm și de laturile negative nu putem pierde din obiectiv și sentimentele de mare admirație pentru nobetea a acestei vocații și mai ales sentimentele de mare grațitudine pe care oamenii în general le au față de medicii, de cei care sint înfrumusețati în marea bătaie împotriva bolii și suferinței.

Herodot, vorbind despre populații care trăiau pe meleagurile noastre și care deci sint strămoșii noștri, spunea „ei știau să vindece laolaltă și trupul și sufletul”. Deci tradiția unei medicine care să se ocupe de sufletul omului este tot atît de veche cît și originea ponorului nostru. Pe de altă parte în medicina de la Hipocrat există un principiu de bază, cel care se respectă cu strictețe din punct de vedere profesional și anume „primum non nocere”, adică în primul rînd trebuie să nu vatăm. Or, modalitatea de a practica o medicină comercială este o contravenție la principiu de bază al medicinei. Și apoi, unde vindecii o rană fizică s-ar putea să deschizi un adevărat abis sufletesc pe care de multe ori nu-l mai poți închide.

Medicina trebuie să se bazeze pe principiile etice tradiționale și anume să înceapă prin primum non nocere și să sfîrșească prin ultimum non nocere, adică, de la început pînă la sfîrșit medicul trebuie să fie grijuliu, nu numai cu trupul pacientului ci și cu sufletul lui și în ultimă instanță trebuie să fie foarte grijuliu cu societatea pentru că loveste un individ ci loveste o întreagă (esătură) de relații sociale pe care modificîndu-le produce o anumită morbiditate morală care scapă de sub imperiul medical și infestază cercuri largi de populație.

Privire, spre una din magistralele bucureștene Foto: C. CONSTANTIN

„De ce n-am devenit hippy”

ECOURI

STRADA NU POATE FI CONFUNDATĂ CU O GRĂDINĂ ZOOLOGICĂ!

(Urmare din pag. 1)

durile lor pînă ce unul dintre aceștia a pronunțat cuvîntul non-violentă (cam greu, dar pînă la urmă l-a pronunțat). Și l-am înțeles că înseamnă non-violentă. Mi-a zîmbit superior și cînd am insistat mi-a rîspuns textual: „adică nu avem a face cu non-violentă”. Mi-au înghețat ochii uîndu-mă la figura sa inertă, cu maxilarele mișcîndu-se, ca la rumegătoare, neobșind în chevergum. Unul din „studenții” l-a corectat, bătîndu-l amical protector pe umăr — „cu violența nu avem a face”. Fetele au chișuit încinate de replica celui cu non-violența. „Seful, la laba de pe mine”. Discuția s-a desprins de la „non-violentă” și s-a dus la Yoga (habar n-aveam de ce înseamnă Yoga, un fel de judo cu mintea, a zis una din minijupiste), despre filme și „diavoli albaștri” din California — „ehi, ăia odată tipi”. Și-au mai trîncănit în gesturi desușitate și unul din ei, tehnician, mi-a spus că „țara întreagă vorbește despre ei” și m-a întrebant dacă nu vreau să-mi arate un exercițiu de „ioacă”. Și descheiați la cămăși, și nerași și netuși și semidocti, trînd după ei două „fete deștepte” care sint și șic „intelectual” neavînd nimic în cap, domnici de „mare publicitate” și de gesturi ieftine și deplăse, murdîrînd locurile pe unde poposec și trec, tinerii aceștia care vor să eplateze lumea cu vestiminte deșchiate și murdare și idei pe măsura vestimintelor au tupeul să se erjeze în purtători de idei noi. Ce fel de idei am văzut, cum am văzut și modalitățile de afișare a acestora. I-am întrebant de cînd nu s-au spălat, și cel cu „la laba sefului” a normărit ceva nedeshușit și vădit „complex” de neștiința mea. Am ieșit în stradă să respir de acești virtuali derbedei, capabili mine să te bruscheze, ca și-au făcut apariția în rîndul tinerilor și unul din ei a ideat idealuri și un alt mod de a se manifesta. Sigur, ușcătura acestea trebuie să dispară nehriziat și primii care trebuie să acționeze sint noi tinerii, care trebuie să-ni aducem la ordine, pentru că noi nu vom îngădui acestor elemente certe ca morală, avide după „glorie” să ne compromită.

NU PUTEM FI TOLERANȚI CU GROSOLĂNIA!

(Urmare din pag. 1)

care le îmbracă) acești „avangardiști” de doi bani au uitat să exagereze în bun simț și inteligență. De altfel, lipsa acestor date „suplimentare” explică și ostentatia decolorată cu care vor să sară în ochii „restului”. Am citit articolul și dacă-mi este permis, am să afirm că nu cred în buna credință a celor măturșite de acești tineri lipsiți de bușolă și domnici de aventuri ieftine, certai cu disciplina, cu relațiile de bună cuvînt și în ultimă instanță, fără o idee clară despre responsabilitatea socială a unui tînar din țara noastră. Imi este imposibil, de altfel nici nu aș putea întreprinde un asemenea proiect de cercetare și nici nu aș avea vreun motiv să-i alătur, așa cum am înțeles că ar dori ei să se întimplă, tinerilor serioși, cinștiți, care muncesc, se comportă demn, sint studioși și atenți în ceea ce întreprind. Ca actor tînar nu-mi pot imagina un erou, pe care să-l intruzez, format din asemenea trăsături de caracter în care tinea și disprețul sint la loc de cinste. Nu-mi pot imagina, fiindcă ei nu ne reverenșă, n-au nimic comun cu seriozitatea și fermitatea noastră. Într-una din zile, eram împreună cu tatăl meu, a trecut pe lîngă noi o pereche hippy.

PETECELE NU POT ACOPERI GOLURILE EDUCAȚIEI!

(Urmare din pag. 1)

rezista pînă cînd va putea cumpra alta nouă. Atăzi, înainte chiar de a cumpăra o haină, ei își procură petice care mai de care mai diforme și mai viu colorate, bătîndu-și joc de materialul nou-nouț, creînd astfel că sint moderni! Din fericiere, cazuri de acest fel sint izolate, dar ele există totuși și, ceea ce e mai trist, le încltinăm și la oameni care pretînd că sint culti.

ONORARIUL ILICIT AL MEDICULUI ARE NUMAI O SEMNIFICAȚIE MATERIALĂ, CONSTITUIE NUMAI O INFRAȚIUNE CIVILĂ?

INTERLOCUTORII NOȘTRI RĂSPUND: NU!

vingă suferința? Pentru că toți acești pacienți fără nici un fel de excepție rămîn cu gustul amar că s-au aflat în fața unui om cu o dublă personalitate, cu două fete contradictorii, una de martir al profesiei sale și alta de negustor de tarabă a acestor calități excepționale umane.

sint mult mai răspîndite. GENERATOR DE MALADIE MORALĂ În calitatea sa de dirigitor al proceselor medico-sociale, medicul este chemat de multe ori să-și pună avizul pe anumite relații care se constituie în societate. Aici, ca și în asistența curativă sau operativă, este nevoie de o mare corectitudine care să împună nu numai valoarea științifică a unei atitudini dar și valoarea morală a acestei atitudini.

DEGRADAREA MEDICINEI Rămîne de văzut dacă conflictul pe plan spiritual pe care îl declanșează mercantilismul medical nu are repercusiuni importante pe plan mare social. Dacă nu cumva se întimplă unul din fenomenele extrem de periculoase pentru această artă profesională și anume neîncrederea în medicină. Pentru că este greu de cerut bolnavului să despărteze medicina de medic. Or, trădarea conștiinței personalității medicului aduce ca o consecință, ca un fenomen consecutiv, neîncrederea, degradarea însăși a medicinei. Medicul reprezentînd o valoare umană deosebită devine fără nici un fel de îndoială în cadrul proceselor de relație psiho-sociale un model. Adică un model de existență, un model de comportare, un model către care se îndreapă ideile, lăturile a foarte multor tineri, a foarte multor copii. Nu întimplător în jocurile copiilor există un medic, nu întimplător adolescenții vor să se facă medici. Nu e vorba de mirajul unei profesii bănoase, ci este vorba de mirajul unei profesii de miraj și de noblete indiscutabilă. În această ipostază medicul devine un educator de primă importanță al generațiilor cu care vine în contact.

toctam din partea factorilor care o determină în mare măsură. Medicul este chemat în primul rînd să favorizeze creșterea natalității ca o datorie izvorîtă din înțelegerea superioară a necesităților societății în care trăiește. Nu e vorba de o cerință înuștată profesională. E vorba de ridicarea la un anumit nivel de integrare în procesul mare social.

gim de muncă al medicilor nu există în această direcție unele racie. Dar, credem că aceste racie nu sint nici pe departe de invocat atunci cînd e vorba de corectitudinea și de cinstea medicului. Dar pentru că de multe ori se motivează în felul acesta, nu trebuie fugit de o contra argumentare și mai ales de studierea lucidă a fenomenului ca atare. Întrucît s-ar putea întimpla să se găsească modalitatea, de altfel, și propus în presă, a unui sistem de salarizare după capacitatea profesională și după forța de muncă și de dăruire a medicului.

TERAPIA VALORII MORALE

Practica unei medicine bazate pe dorința de îmbogățire, are drept consecință o perversitate a modului de reacție al bolnavului față de medic.

CE GENEREAZĂ CUPIDITATEA?

Dacă există multe materiale în presă, care subliniază cupiditatea unor cadre medicale fie superioare, fie medii, de puține ori s-a pus problema cauzei, a genezei acestei racie. În fond de unde pleacă tendința de acaparare a unor medici? Din condiția sa materială? Dintr-o structură specială a celor care urmează facultatea de medicină? Dintr-un mod de compensare pe plan material a unei valori precare pe plan spiritual? Sau izvorul este în concepția că medicina a fost o meserie bănoasă și foarte mulți s-au îndreptat spre ea cu intenția de pricopsală? Sau poate să existe un proces de imitație care pleacă în mod ierarhic de la șefii la subalterni oprimîndu-se chiar la moștenii portari de spital care vînzînd ca se practică o asemenea modalitate de agnisiere pretînd tainul lor.

PROFILAXIA CONFLICTELOR PECUNIARE

Pare extrem de important pentru profilaxia acestor conflicte pecuniare ale profesiei de medic existența unui învîntămînt profesional bazat pe disciplinele umanistice. Adică în cadrul facultății de medicină unde se învîntă atît de amănunțit aceste discipline ar fi necesare și cursuri de psihologia bolnavilor și mai ales de pedagogie și de sociologie. Și poate, în cazul lor și un curs de etică. Nu de etică profesională ci de etică uman-socială.

DIAGLOG ÎNTRE CONȘTIINȚE ÎN FAȚA MORȚII

— E clar, n-o mai duci mult. Sentința doctorului cade ca un trînzet. Cu ochii dilatați de groază bolnavul caută un punct de sprijin. I-l oferă tot medicul. — Eu știu, cu medicamente străine... Ai ceva bani? Necazul îl apropie pe oameni. Sar în ajutor radele, cunoștințele, vecinii și suma cerută se rotunjește. Astfel, simpla vitamină C este plătită cu 400 lei, medicamente indigene scocose din farmacia spitalului sint administrate ca miraculoase remedii străine. Negustorii de tarabă care tocmesc suferința — Viorel G (spitalul TBC, comuna Vintilă), Grigore M., degradează astfel, prin scăderea conștiinței lor umane, conștiința profesională. Etica medicală este etica confruntării permanente cu propria conștiință. Specularea de către anumii medici a senti-

...Din acel jalinic „văzut-plăcut” pe baza căruia se întemeiază uneri căsnicii cu viteze ce nu permit nici măcar efectuarea analizelor medicale, și-au făcut surse

...Între 2000-4000 de lei costa un diagnostic sever în stare să sfințească Incorporarea tinerilor sau executarea unor pedepse penale. Șu zece de ani de închisoare plătesc astfel de practici doctorii Nicolae P. (Gurahon), Ion M. (Cinnănești), Emeric K. (Sinnicolau Mare), Itic G. (Botoșani), Solomonescu (Bacău).

...Din acel jalinic „văzut-plăcut” pe baza căruia se întemeiază uneri căsnicii cu viteze ce nu permit nici măcar efectuarea analizelor medicale, și-au făcut surse

...Din acel jalinic „văzut-plăcut” pe baza căruia se întemeiază uneri căsnicii cu viteze ce nu permit nici măcar efectuarea analizelor medicale, și-au făcut surse

...Din acel jalinic „văzut-plăcut” pe baza căruia se întemeiază uneri căsnicii cu viteze ce nu permit nici măcar efectuarea analizelor medicale, și-au făcut surse

...Din acel jalinic „văzut-plăcut” pe baza căruia se întemeiază uneri căsnicii cu viteze ce nu permit nici măcar efectuarea analizelor medicale, și-au făcut surse

VIATA DE ORGANIZATIE

Uneori intre diferite fapte petrecute in imprejurari si perioade diferite apare o legatura cauzala care iti permite sa tragi linie, sa aduni sau sa scozi, sa-ti clarifici ceea ce ti-a provocat o ridicare din umeri a neintelegere, in asa fel incit sa pui pe seama intimplarii numai ceea ce apartine ei, iar ce ramane sa treaci in raspunderea celor implicati.

cam furtunos intre Petre Enăsoaie, secretar al Comitetului județean Bacău al U.T.C. și Constantin Miron, locțiitor al secretarului comitetului municipal.

Comitetul municipal Bacău al U. T. C. trebuie să înțeleagă:

PRIN ACȚIUNI ANEMICE, RIGIDE, NU SE POATE REDOBÎNDI ÎNCREDEREA TINERILOR

O acțiune de muncă voluntar — patriotice: elevii din Bacău sînt chemați pentru ora 8 la sediul comitetului municipal. La ora indicată sînt aproape toți adunați. Dar nu a venit încă fanfara. Și în așteptarea ei, în centrul Bacăului, tinerii joacă biza timp de aproape două ceasuri.

rd. Singur nu reusec. Orieti m-aș zbate eu. Ce vrei să mă faci? Spuneți și eu nu mă dau în lături. Dar vă spun că nu se poate. Nu vin tinerii. Această avalanșă de „nu” va fi pînă la urmă stăvilă cu contraargumente, dar în asemenea situație G. Miron face ce face și părăsește încăperea. Rămăși singuri, secretarul co-

mitetului județean îmi explică pe înțelese: — Sîte doar să se plîngă: nu vin tinerii, nu-ti ajută nimeni, au prea multe sarcini, nu au cutare, le lipsește cutare. Și așa fac și ceilalți. Se plîng mereu de parcă nu ei, ci alții ar trebui să le rezolve sarcinile. Activiștii comitetului municipal au devenit niște plîngăreți.

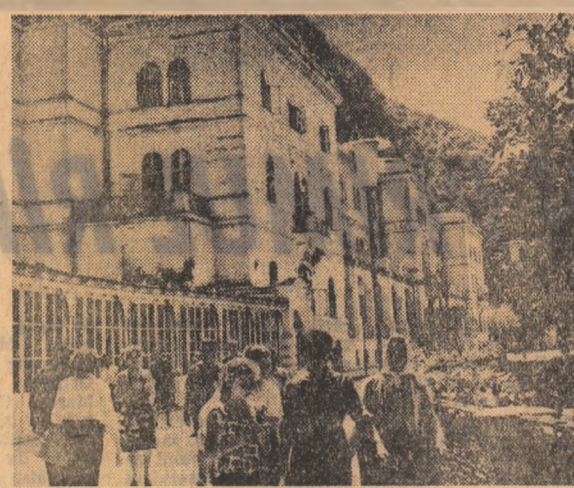
mită vîrstă pentru a fi sărbătorii. Toți se așteptau să aibă loc o asemenea marcare a evenimentului, incit ziua aceea să le rămîna toată viața în memorie. Aveau sufletele pregătite pentru vole bund, pentru distracție și cunoaștere reciprocă. Li s-a citit doar o conferință rece, buchisită bilbiu de pe niște nevinovate foi de hîrtie. Și nu mai puțin de 5 activiști (organizații) asistau în sală la această penibilă desfășurare a lucrurilor, fără să intervină cu nimic. În felul acesta, aținea nu a ajutat pe nimeni.

proprierea acestor tineri și a altora de organizație. Următoarele acțiuni, prin nouitatea organizării, prin atractivitatea, printr-o desfășurare impecabilă, ar fi trebuit să-i facă să ule ce a fost, să le demonstreze că eșecul aceluia acțiuni a fost un accident. A urmat însă lămpul, șirul rătăcirilor și cu toate acestea neresușite alte sute de tineri se adunau celor care făcuseră pasul mai demult. Șirul continuă și azi fără ca măcar Comitetul municipal U.T.C. să încerce o rupere hotărîtoare. Dimpotrivă, activiștii încep să-i facă răspunzători pe tineri („nu vin tinerii, tovarășe secretar”) de nereușitele lor.

Invinuirea adusă tinerilor, echivalează cu „vina” oamenilor ce nu-și pot permite risipirea timpului prin audierea unor spectacole submedice, prin prezența la așezise seri culturale-distractive, unde au prilejul de a transpira rezemind peștii. În asemenea cazuri nu tinerii sînt de vină. Și dacă mulți dintre ei nu se numără printre participanții la acțiunile organizațiilor lor tocmai din aceste motive, cum ar putea să participe la cele ale comitetului municipal cînd aceiași motive nu au fost înlăturate? Fîind organizate la alt nivel, tinerii sînt mai pretențioși față de ele și pe bund dreptate își manifestă nemulțumirea.

Firese ar fi fost ca de la prima acțiune ratată, activiștii comitetului municipal să-și fi îndreptat toată atenția spre cauzele insucceselor, să nu o fi organizat pe următoarea pînă nu se obținea siguranța nerepetării eșecului. Acum a mai greu, desigur, dar în felul acesta nu se mai poate continua.

ION CHIRIC

Promenadă la Herculane

PRIETENII DIN COBADIN

(Urmare din pag. 1)

giner agronom destoinic, Ion Marinescu, un munte de om, inteligent și capabil; și-a amîndoi legați printr-o multime de întîmplări petrecute de-a lungul anilor, unele mai bune, altele mai rele, ca viața însăși. Inginerul venit de pe meleaguri bădănețe a pus muncă și rîvnă aici, pentru desfructarea la propriu și la figurat a acestui comunitate unde a făcut acum 18 ani o erătură de aproape jumătate de metru în pămîntul sacului de pîr. Sabri a cheltuit energie și stăruință, uneori chiar și stăruință omentală, dar esențial e că au muncit cu toții, românii, turcii, tătarii, macedonenii, făcînd treabă bună și tot așa muncesc și acum după ce au desfructat nu numai pămîntul dar și firea oamenilor. Iar dacă îi întreb pe cei doi, Marinescu și Sabri, cum de au putut, ridică din umeri cu simplitate, nespunînd nimic certitudinal și măzîna: „multime de nume (cu specificare: tineri toți, tineretul e nădejdea!) nime cu tot felul de rezonanțe — Cloban, Amursil, Neacșu, Kemal, Burdea, Ismail...”

rilor, Kiimet Ismail, fostă avicultoare, astăzi contabilă, membră în C.C. al U.T.C., mi-a povestit din istoriile bătrînilor că fetele, altdată acoperite de feregele, obligate să nu se arate niciodată, ni căderi, se adunau în cite o casă de musulman ceea mai încredincioasă, brodau, dacă aveau se tratat cu serbet și vepetau monoton povestirile bunicii din o mie și una de nopți. Băieții își încercau uneori puterile într-o irîndă voinicească — care — răspîndită la sărbători cu un batol tînd, sau teșeau araveori la țară verde — țefre. La nici una românii nu participau, după cum nici turcii ori tătarii nu erau poștiji la cumeștrile românești.

Acum, cele șapte circumiș nu mai există, cele șapte case au dispărut, colibe de lut și paie s-au dărîmat, bordeiele turcești s-au îngropat odată cu feregele și galvarii. Oamenii — turcii, românii, tătarii, macedonenii — seamănă și culeg, împreună grîu, floarea soarelui și legume, cresc oi și bătați și își dau copiii împreună la liceul din Cobadin unde învăță peste 1.300 elevi și cînd clădire impresionantă din comună internat, sufragerii, săli bune de studiu și unde predau alături de colegii lor români, un distins profesor de literatură ca tînărul Amir Altai, sau așerul profesor de geografie și istorie Ibram Torcut, cel get-beget din Cobadin. Fîndcă Cobadinul are acum nu numai agricultorii săi stăpîni pe pămînt și pe orizont, dar și intelectualii săi, de toate naționalitățile. Ibram Torcut, convins că am văzut tot ce era de văzut ca schimbări fundamentale în locuințele colectivităților române, s-a oferit să mă conducă în niște case turcești, unde nu se mai intră pe brînci, deși nu lipsește pîlăful cu batol, cofeturile și cafeaua, dar mai ales unde trăiesc oameni cu alte certitudin și măzîna.

Nunțîndu-mă în această oaspeți țării, turci și înverea. Cît despre adunările cu serbet ale fetelor musulmane, nici vorbă: turcoacele ori tătaroacele dansează cu „ghitară” pe o terasă de toată frumusețea și împreună, românii, turcii, tătarii ascultă acum la Cobadin conferințe și muzică la radio, sau emisiuni de televiziōr.

Și același Torcut mi-a spus că, uite-ăsa, Cobadinul e un soi de mozaic pe ale căru pîtrățele de ceramică, deși fîlurite, s-a petrecut un unie salt: iar saltul s-a putut petrece fiindcă pîtrățelele acestea au fost strîns imbinat între ele, adică exact elementul care-i acordă țarie și frumusețe umană.

SCRISORI DE PE ȘANTIERE

Tulcea — poarta Deltei — prima, la începutul lunii iulie în vastul său amfiteatru natural, deschis către Dunăre, nu numai grupurile de excursioniști sosiți la „pontonul-comandament” — al tineretului, pentru imbarcați ca membri ai expedițiilor către Impăria stufului și a pelicanilor... După un drum de 340 km. descios în anticul Aegyvasus, unul din grupuri urma calea opusă scolară aflată la începutul căilorlor pe drumul fără pulbere al Brațului Sulinel. Erau 70 — studenți ai Facultății de filozofie din București, — detașament culturalist al „coloniului universitar” a muncii voluntar-patriotice. Destinația: întreprinderea agricolă de stat Tulcea.

Livizele fermei „Mal” au cunoscut timp de două săptămîni, prezența familiilor a unei echipe de lucru studențesci. Din zorii zilei, pînă după prînz, de-a lungul a 8 ore, hărnela „celor 70” s-a afirmat din plin, alînd arăta verii, într-o încredere cu numeroși campioni. Cu prilejul bilanțului final, directorul întreprinderii, ing. Alexandru Volcov redită mulțumirile colectivului alături de care lucraseră studenții. „Sintem satisfăcuți, apreciem foarte mult munca depusă de dumneavoastră. Ca și colegii care au fost aici vara trecută, ați muncit bine.

ORA BILANȚULUI LA TULCEA

ne-ai fost de un real folos. Vă așteptăm din nou vara viitoare”. Seara distractivă din ultima seară s-a transformat într-o emisiune solemnă sîrbătoare, de plăcută despartire. Bilanțul contabil înregistrat: în 12 zile-muncă studenții au recoltat 75.058 kg. caise, au sortat alte 16.535 kg. Frezăm: lucrări de forare bună calitate, la nivelul cerut de export.

Celor evidenții în mod deosebit — toată lumea a fost de acord că Delina Rădăli și Aurelia Zaharia au culeseră „cît patru” — le-au fost acordate distincții speciale. Întregul grup a beneficiat de amabila invitație a gazdelor la o excursie în Delta, pe unul din baurile-dormitor ale gospodăriei. Studenții au adăugat în aceste zile, în timpul cunoștințele încete făcute în atmosfera și iureșul campaniei agricole, ca martori ai activității specifice unei întîlniri și complexe întreprinderi în activitatea științifică, culturale libere — dans, jocuri distractive, sport, strîns pe lacul „Clupera” — alte plăcute surprize de vacanță. Au pornit apoi, către toate zările țării, în orașele și satele natale, cu ochii strălucind de bucurie: se făcuseră deplin utili prin munca și hărnela lor, petrecuseră activ, interesant o parte din vacanță. Aveau de ce să fie mulțumiți.

ION TRONAC

Edificiul calității subminat de valurile inconsecvenței

(Urmare din pag. 1)

— Ar fi nesăduos să credem așa ceva, de vreme ce la noi în uzină avem încă dificultăți cu calitatea produselor, ne spune, tov. PETRE LUNGU, locțiitorul secretarului de partid pe întreprindere. De aceea preocupările noastre, ale întregului colectiv, se îndreaptă spre găsirea a noi posibilități de îmbunătățire a produselor ce le fabricăm.

Ne este prezentat „buletinul calității” documentar întocmit trimestrial de serviciul G.T.G., în care apar foarte limpede situațiile înregistrate, modul cum și-au găsit rezolvarea măsurile propuse anterior. Într-un cuvînt, oglinda fidelă a dinamicii calității, în măsura în care aceasta permite să fie înregistrată. Insistăm asupra existenței sale, întrucît el ni se pare un nimerit punct de plecare pentru toți cei dispuși să cunoască și mai ales, să întreprindă ceva în sensul ameliorării situației existente.

Sedul comitetului U.T.C. pe uzină este vizavi de cel al comitetului de partid, pe același culoar. Ne îndreptăm în tracolo cu gîndul de a afla recordul preocupărilor acestuia la grija generală, afectată ameliorării calității.

— Înainte ne veneau și nouă situațiile de producție. Din luna aprilie noi lucrăm însă pe comisi... Și ne arată o listă cu alcătuirea comisiilor, situată sub cristallul de pe birou. Undeva la urmă, gata să iasă din pagină și „comisia pentru probleme sociale și de muncă ale tineretului”. Nu o luăm drept auzie (nu ordinea conțea...) și ne arătăm curiosi să cunoaștem ce este evidențiable pe linia sprijinirii eforturilor de îmbunătățire a calității.

— Am avut la sfîrșitul lunii trecute o dezbateră în care ne-am propus să lămurim influența diferiților factori asupra calității produselor noastre. În sectorul cald rebul se menține încă ridicat și noi urmăm ca prin posibilitățile ce le avem să-l reducem continuu.

Afirmația aparține ing. LIVIU TUDOR, secretarul organizației U.T.C. de la radiatoarele. Ea reprezintă un mod de a aborda lucrurile atuncî cînd există grija de a sesiza imperatiivele zilei. Cît de consecventă este această atenție pentru diagnosticarea și aplicarea măsurilor corespunzătoare în acest sens?

Avem la îndemînă planurile de acțiune ale comitetului U.T.C. de la 1 octombrie 1967. Fîind deja convînși asupra oportunității aderenței la efortul de consolidare a ca-

lității, urmăm cu atenție prezența acestui punct în cîmpul de bătăie al acțiunilor concrete. Același titlu, cel enunțat de ing. Liviu Tudor, în două luni — martie și iunie a.c. În rest, nimic ca și cum în altă parte s-ar înțimpla ceea ce prezentate în buletinul calității. Ni se arată un material dactilografat „I-am ținut noi la o ședință de comitet, pe problema calității”. Este în realitate o intervenție la cuvînt a unui delegat din întreprindere la conferința organizației U.T.G. București, care a avut loc în 1965 I. — „Știu că a fost și la nivel de comitet o ședință... Prin ianuarie, februarie...”

Alta tot. Alături se găsec tovarășul inginer ION CIORNEL, secretarul organizației U.T.C. de la Armături neferoase și echipament metallic. — Printre problemele de care ne-am ocupat este și calitatea produselor. — De ce natură sînt aceste probleme? — De educația tineretului. Noi avem tineri buni, bine pregătiți, care contribuie zilnic la ridicarea calității.

În secția respectivă se realizează între altele și piesele pentru binal. Aprecierile privind calitatea acestora se fa e în mod normal de către beneficiarul uzinei — întreprindere respectivă de construcții. Adevăratul beneficiar însă este locatarul, el avînd prilejul să se bucure (cu sau fără ghilimele) de calitatea lor. În ce măsură se cunosc reacțiile acestuia din urmă?

— La aceste produse noi stăm bine cu calitatea. Există e drept și un amine procent de broaște proaste. Nu știu însă să existe reclamații. (Facem o paranteză, fără a generaliza, dar pentru a fi crezuți pe cuvînt, invitînd pe tovarășii de la U.R.E.M.O.A.S în blocul Z 5 din Drumul Taberei, de pildă. Ar putea să afle aici, spre informarea lor, procentual, cite din broaștele montate au funcționat normal în momentul deschiderii apartamentelor, incluzînd deci pe cele blocate — pe dinăuntru sau pe dinafară sau care nu ascultă comanda zăvorului sau cheii. Ne-am referit la un exemplu).

— De multe ori problemele ne depășesc. Dar noi prin te ceea ce facem în educăm. Acțiuni speciale în ultima țel luni? N-aș putea spune... Ce se face este la nivelul șefului de secție.

Iar în cele din urmă? — Cu calitatea este dificil să spunem cîm am organizat ceva... Atuncî de ce o mai fi fost nevoie de această plimbare

Punctul de pornire îl constituie acceptarea primei sarcini care trebuia să se înțimpla neapărat, cu alte cuvînt, nu s-a pus de la bun început piciorul în prag pentru ca nereușita să nu se mai repete.

Cu mai multe luni în urmă a fost strîns într-o sală cîteva sute de tineri de o anu-

rită, a dăunat. Fîndcă tinerii din sală le-au fost înțelese acceptările, unii din ei pierzîndu-și încrederea, alții spunîndu-și cel puțin în gînd că nu vor mai participa la asemenea acțiuni. Și nu trebuie să ne mire un astfel de raționament. Se impuneau deci eforturi din partea organizației respectiv pentru re-

Un duș la bazinul Clubului „Cutezătorii”

AM CERCETAT SERISOAREA

— Să vă dau roșii conții. Una și una. Precepută închide profesional un ochi. 5 lei kilu conții. Cite să vă dau? Incerci să scapi de acest asali dar ești tras de mîna. Voile se amescă, se concurează.

— În bună măsură este o concetință a neajunsurilor privind aprovizionarea unităților de stat și a magazinelui județean inter-cooperatist.

— Craiova numără aproape 180.000 de locuitori, pentru care plata trebuie să fie un serviciu de utilitate publică. Aici vin gospodinele să se aprovizioneze și nu de puține ori sînt nevoite să se-nțoare cu piasa goasă, după ce în prealabil au bătut de-a lungul și de-a lătu orașul.

Am făcut un sondaj în zilele de 10, 11, 12, 13 și 14 iulie. Ce au oferit pietele. La unitatea GOSTAT și centrul nr. 24 (piața nouă) 38, 27, 26 (piața Crașnov) am găsit cartofi, varză și... cam alt. O singură unitate — nr. 9 — avea un sortiment mai bogat: roșii, vinete, ardei, prune; dar ca să ajungi să cumperi trebuia să suportî canicula un timp desul de îndelungat. Unii s-au încumetat, alții s-au lăsat păgubași. De ce nu se aduc suficiente produse? La orele 10,10 la unitatea 39 s-au descărcat roșii. Pe loc s-a făcut un sir de oameni. Oamenii prinși cu treburi diurne își măsoară timpul cu

șpirit gospodăresc. Dacă și cel ce răspund de aprovizionare ar înțelega acest lucru! S-ar putea reproșa că au fost roșii, dimineața”. Să precizăm că se înțeleg concret printr-o asemenea afirmație: 200 de kg la un chioșc la care se perindă sute de cumpărători. Dar vinete, fasole, alte legume și zarzavaturi de ce nu se găsec la toate unitățile? În piața nouă am întreat cîteva vînzători de ce nu există fasole verde. Răspunsul a fost uluitor. „Au particulari”. Individualii au adus pe piață pepeni verzi. La unitățile de stat bătuta vinului. Au trebuit să treacă zile... Piața, prin rolul funcțional, trebuie să fie un regulator. În realitate, la Craiova, lucrurile se petrec cu totul altfel.

Reluăm discuția cu tov. Sorolu. Sînt de față alți doi membri ai comisiei de aprovizionare a pie-

țelor (ce figurează pe tabel) în care tov. Dumitru Emil de la Consiliul popular al municipiului Craiova. — Deși roșile sînt în pirg iar juctul nostru este recunoscut bazin legumicol, întîmpinăm greutăți în aprovizionare. În 5 iulie s-au adus 39 tone; în 12, deși în plin sezon, doar 39 din toate sectoarele. Cantitățile care se aduc pe și se vind în mai puțin de două ore. Cine se scoală din zori și este luie la picior are șanse. Cine nu, mai încercă. Tot dinșiul semnala și unele practici care contravin comerțului socialist.

— Într-o zi ceapa existentă în magazinul unii centru nu a fost

dată spre vînzare. Un așa zis producător s-a oferit s-o cumpere pentru că în altă localitate o putea revinde cu 6-7 lei kg. „Am luat măsurî — a conchis dinșul — să fie imediat pusă la dispoziția publicului, preîntîmpinînd astfel un act antisocial”. O primă concluzie care se desprinde este aceea a verificării calității producătorilor împiedicînd tendința unor persoane dubioase de a cumpăra produse de la aprozar și a le revinde realizînd — pe seama oamenilor muncii, veniturî ilicite.

„Unitățile GOSTAT cer să li se încadreze la categoria era toate produsele, pretenție nefundată pe care o combatem și o respingem. Întrebarea este nu cumva acest lucru influențează aprovizionarea? Un exemplu: în data de 12 iulie GOSTAT a livrat pentru cele 12 unități ce-i aparțin, 3.100 kg. roșii, 780 kg. pierșici, 400 kg. castraveți etc. Cu toate eforturile depuse nici centrul de legume și fructe nu satisface cerințele. Referindu-ne la aceeași dată, 12 iulie, constatăm că din acest sector n-a intrat spre vînzare nici un gram de usturoi. Lipsa îndelungată a u-

nor produse absolut necesare, constituie principala cauză a unțării preturilor de către producătorii individuali (două căpîlni de usturoi se vîndeau cu 1 leu). Pusă în situația de a lărga cît îi zulcea de mare după cei ce încearcă să speculeze, membrii activi ai comisiei (3 din 5) sînt împiedicați să-și îndeplinească obligațiile ce le revin.

Semnalam, de asemenea, o situație îngrijorătoare care se repetă, cu toate măsurile luate de inspecția comercială, și anume însușirea unor sume mari din vînzarea fructelor de categorii inferioare la prețuri superioare. Amendată în mai multe rînduri salariată unității legume-fructe nr. 3 continuă să practice acest sistem. În 3 luni de zile au fost amendate pentru neafacerea preturilor, abuzuri 19 vînzători și gestionari.

Observația inspecțiilor Carol Popescu este pe deplin îndreptățită. Este necesar și sprijinul procuraturii municipale pentru a se pune ordine și în acest domeniu al aprovizionării populației craiovene.

— Produce există dar nu se cunosc cerințele. De aceea comenziile nu corespund realității. Sintem într-un tot de acord cu concluzia reprezentantului C.L.F. Dacă ar fi existat un studiu s-ar fi prevenit situația în care zece de oameni alcaag după fructe pentru că într-o zi (12 iulie) s-au dat pe piață 300 kg. de caise, 880 kg. pierșici, 3.745 kg. prune de vară, 500 kg.

pepeni galbeni, 2.050 kg. pepeni verzi. Si asta în plin sezon! 270 km. depart Crailova de Urziceni. Distanțele ca asezare geografică, cele două orase au un element comun — neajunsurile în aprovizionarea populației. În scrisorarea trimisă redacției profesorului Gheorghe Gheorghiu semnatează următoarele: „Sintem în plină vară. Legumele și fructele se stochează în depozite, degradîndu-se în vreme ce pe piață se resimte acut lipsa lor. Cu toate grațiile zilnice de livrare stabilite între C.A.P. C.L.F. și centrale de desfacere situația rămîne în același stadiu. La centrul de desfacere este gestionar Lupea V. Teodor. În ziua de 10 iulie existau: o ladă cu vinete, trei cutroșii și fasole uscată. Gestonariu aștepta de două zile marfa. Comentariile sînt de prisos.

COMERȚ LA... COLȚUL STRĂZII

„Este vorba și de o optică greșită a C.A.P. Alimentația 250 în piața are două centre de desfacere a legumelor și fructelor, nu a contractat nimic cu C.L.F. Urziceni. Si dacă n-ai de unde să lei, cum poți să dai!”

— Măsură descheriderii unității O.C.L. Alimentația 250 în piața nouă a fost primită de gospodine cu interes. Treptat acestea s-au găsit în fața colțului „Cine se scoală devreme... poate cumpăra lapte”. În cele mai multe cazuri la orele 6.30-7.00 găsești stivele cu sticle goale. La colț laptele se vindie mai scump...

Aflăm că în multe zile comenziile de lapte nu se onorează în întregime. În 11 iulie, de exemplu, s-au adus cu 26 sticle mult puțin. După părerea noastră există carente în reparatierea, întrucît în unele cvartale ale orașului găsești lapte în tot cursul zilei. Remiziera are interesul să ofere cumpărătorilor produse variate, mai ales că piața nouă cunoaște zilnic o mare afluență. Condițiile nu permit acest lucru deoarece unitatea n-a fost dotată nici pînă acum cu un frigider (sîmlînta se strîcă de la o zi la alta) paradosela n-a fost acoperită cu il-noleum deci nu se poate asigura igiena zilnică, lipsesc rafturile și de luni de zile sticlele cu ulei se aseză pe jos. Paradoxal: din martie nu s-a reușit să se facă nici măcar legătura la rețeaua electrică. În procesul verbal al comisiei de controlul obțese sînt sesizate aceste deficiențe. Pe actual întocmit la 23 iunie, directorul administrativ a referat „rog măsurî”. Si RUGĂ-MINTEA a rămas fără ecou. Credem că este timpul să se stabilească măsuri împotriva celor ce tratează cu ușurință problema bunei aprovizionări a populației, a factorilor care nu respectă clauzele contractuale.

LIDIA POPESCU

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ministrul economiei, conducătorul delegației guvernamentale iraniene

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit miercuri la amiază, la Predeal, pe dr. Alinaghi Alikhan...

și alte probleme de interes reciproc. La primire au luat parte Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior...

(Agerpres)

La 34 tulle au început la Ministerul Comerțului Exterior lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei mixte ministeriale româno-iraniene.

de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, iar delegația iraniană de Alinaghi Alikhan, ministrul economiei.

(Agerpres)

Imagine din stațiunea Gocora

Primire la vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a primit miercuri pe dr. Raul Nass, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Venezuela...

privind dezvoltarea relațiilor economice dintre cele două țări. La primire au participat Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior...

(Agerpres)

Construcții pentru studenți

La Academia de studii economice și Institutul de arhitectură „Ion Mincă” vor fi construite în toamnă șase blocuri de locuințe noi amfiteatre, săli de curs și seminar...

date curind la o parte schelele noilor cămine destinate tinerilor care învață la Universitatea și Institutul politehnic și ale cantinei cu o capacitate zilnică de 3.000 de persoane.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Cu prilejul zilei naționale a R. A. U.

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Arabe Unite, Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Liga română de prietenie cu popoarele din Asia și Africa...

miene, începând din milenul al VI-lea î.e.n. și până în secolul al XVII-lea e.n., ilustrând doar o parte din patrimoniul Muzeului irakian din Bagdad.

Nava școlară „Mircea” s-a înapoiat la bază

Miercuri s-a înapoiat în portul Constanța, bricul „Mircea”, nava școlii militare superioare de marină, care a făcut o călătorie de curiozitate în Italia, la Napoli.

In zi de antrenament. Foto: O. ARCADIE

Expoziția „Tezaurul irakian”

Începând de miercuri, publicul bucureștean are ocazia să viziteze, în sălile Muzeului de Artă, o expoziție cu un caracter aparte: „Tezaurul irakian”.

În drum spre patrie, bricul „Mircea” a făcut o escală de trei zile la Istanbul, unde echipajul românesc s-a întâlnit cu elevii școlii militare de ofițeri de marină ai Turciei și a luat parte la întreceri sportive organizate între elevii celor două școli militare de marină.

NEVOIA DE ARIPI

Doacă pînă în anul 1959 nu puteam mîndri cu o activitate sportivă bogată la zborul cu motor, din acel an sectorul zbor cu motor a fost desînțit pe și simplu de către Federația română de aciație, Școala de pilotaj și „dispărut”, avioanele au fost lăuate să ruginească în hangare...

Dar să vedem ce a făcut federația de specialitate în toți acești ani, care pentru a evita orice bănuțeli, nu a fost desînțită cum ar lăsa să se înțeleagă lipsa ei de activitate. În lipsa sportivilor și a școlilor de pilotaj F.R.A. și-a considerat puțini instructori profesioniști rămași ca remorcheri de planoare — drept sportivi, aciaționiști...

La Bran s-au întâlnit pentru a petrece împreună două săptămîni de vacanță — într-o tabără organizată de Ministerul Îndrumîntului și C.C. al U.T.C. — 500 de elevi din licee de specialitate, școli profesionale și tehnice.

Î-am recunoscut printre participanți pe finaliștii concursului „Viitorii mecanicizatori ai agriculturii socialiste”, precum și cîștigătorii ai concursurilor pe meserii organizate în școlile profesionale ale Ministerului Industriei Construcțiilor de mașini, pe elevii Școlii tehnice de arhitectură și construcția orașelor care au proiectat și realizat expoziția „Tehnica se însușește înăd din viața de școală”...

În urma disputării partidelor întrerupte a fost definitivat clasamentul final al turneului internațional feminin de sah de la Szarvas (Ungaria): 1. Elisabeta Polihronida (România) 10 puncte; 2. Stadler (Iugoslavia) 9 puncte; 3-4. Karkas, Szadi (Ungaria) 8,5 puncte; 5. Jianu (România), 8 puncte; 6-7. Verceci, Tompa (Ungaria) 7 puncte; 8-9. Sikova (Bulgaria), Ivanka (Ungaria) 6,5 puncte etc.

După disputarea partidelor întrerupte, cu o rundă înainte de terminarea turneului internațional feminin de sah de la Szarvas, în clasament conduc Gertrude Baumstark (România) și Iovanovici (Iugoslavia) cu câte 8 puncte fiecare. Urmează în ordine: Asenova (Ungaria) 7 puncte, Eretova (Cehoslovacia) 6,5 puncte, Szilly (Ungaria), Troianska (Bulgaria) 5,5 puncte etc.

Turneul final al campionatului mondial studentesc de sah, care se desfășoară în prezent la Ybbs (Austria), a continuat cu disputarea întîlnirilor din runda a 4-a. Echipa României a înfrînt formatia iugoslavie, pe care a învins-o cu 2,5-1,5 puncte. Alte rezultate din grupa A: U.R.S.S. — R.D. Germană 3,5-0,5; Cehoslovacia — Islanda 4-0; Bulgaria — S.U.A. 3-2.

La Constanța a început competiția internațională de cîlimism „Criteriul Juniorilor” la care participă tinerii rutieri din Franța, Ungaria și România. Prima etapă, disputată pe șoseaua Constanța-Tulcea (98 km) a revenit alergătorului român M. Hrisoveli (Brăila) cronometrînd cu timpul de 2h 21' 46".

Continuându-și turneul în țara noastră, echipa belgiană de fotbal Portugueses Rio de Janeiro va evolua astăzi-seară de stadionul Republicii din Capitală în compania formației bucureștene Steaua. Partida va începe la ora 19.30.

Desfășurată timp de două zile în localitatea spaniolă La Coruna, înfrîntarea triumfătoare de atletism dintre echipele Spaniei și Greciei și o selecționată franceză s-a încheiat cu victoria sportivilor francezi.

cu o chemare spre elaborarea frumosului, elaborare ce a tentat întotdeauna în arta românească pe adevărații artiști, începînd de la meșterii cvasianonimi pînă la cei culti. În fine, trebuie să înțelegem creația în spiritul tradiției nu ca pe o imitare servilă și în aspecte superficiale a unor modele ce și-au verificat trîmbiția ei ca pe o înscriere creatoare în istoria culturii.

ALEXANDRU ILOVAN aciațor sportiv (Agerpres)

ZILE DE TABĂRĂ LA BRAN

bați în excursiile anunțate, să viziteze Brașovul... Într-o mai aprut un candidat: spartachiada. Întrecerile sportive sînt așteptate de toți elevii, băieți și fete deopotrivă. Vor fi disputate pasionante, se vor desemna cei mai talentați sportivi, vor fi și premii. Au dreptate elevii: ce haz ar avea vacanța fără sport? Așa

dar, pe locul I a fost trecut și sportul... Din sala clubului răzbat acordurile... zgomotoase ale unei chitare. Îi răspunde la un diapazon mai înalt bateria și ca la o chemare elevii se string în jurul colectorilor lor din Cori, care au ocolit fericiți în

De la hotelul Drei Kromen, situat nu departe de frumosa sală unde își încearcă forțele cei mai buni popicari din lume, micul grup al susținătorilor români, pornesc zilnic la întîlnire cu sportivii noștri spre a forma o galerie comună, încercînd să țină piept faimoasei galerii germane care la fiecare „nouă” își susține frenetic favorizii cu celebru „bi-bi-see”.

Aici, la Linz, din primele zile a început o luptă acerbă între cele două „mari” ale acestui campionat mondial: echipele României și ale Republicii Democratice Germane între care au încercat să se interpenetreze fără prea mult succes, citeodată fetele cehoslovace sau echipa de băieți din Republica Federală a Germaniei. „Așii” noștri au început întrecerea cu aplomb și încredere în forțele proprii. Există o simțuță rezervă: cum se va comporta tînărul încătuș mecanic de la Rafinrio Telesjen, Gh. Silvestru? Maestrul P. Purje „deschisea drumul” cu 892 popice dobortite. Toti eram nerăbdători să-i vedem pe înăuntrul de 22 ani debutant la campionatul mondial. A veam temeri și nu fără temel. Căldura sufocantă în sală, bila de plastic amuzică u-nuori din mină, emulțiile de butuliu și... încadrarea între jucătorii cu multă experiență de concurs.

În stînga elvetianul Otto Benkert reuseste doar 766 popice dobortite, iar în dreapta pe canalul următor, italianul Adolf Pixner 789. Pe ultimul canal celebrul Iosif Beck din echipa R.F.G. ajunge la 905 popice dobortite. Și Gică? Nu o să vă vină să credeți: 951! Din primul schimb 240 popice dobortite. Cad optarii și nouarii, unul după altul. Galeria nu mai contenește. Ni se alătură galeria austriacă. Italianii, maghiarii și iugoslavii. Urmează

schîmbul II. Imperturbabil, modestul polieștan a dobortit 238 popice. Apoi 232 și din nou 240. Echipa masculină a României a trecut în frunte. După felicitările de rigoare am solicitat „eroului zilei” cîteva date suplimentare. Are 22 ani, se trage dintr-o familie de popicari (tatăl i-a fost primul antrenor încă la vîrsta de 12-13 ani) alți doi frați practică același sport în diverse echipe polioștene. Este căsătorit de 6 luni. Mai tîrziu l-am întîlnit necăjit că pînă la urmă echipa noastră s-a clasat doar pe locul II. Creș și eu că avea dreptate. El ca debutant obținuse cel mai bun rezultat din echipă. Dacă încă unul sau doi din „cei mari” (Rădulescu, Măntoiu) ar fi reușit „ceva peste 900”, echipa masculină a României ar fi reușit să se întoarcă acasă cu titlul mondial!

Pe Ana Marcu am cunoscut-o seara la festivitatea de premiere. Era și ea debutantă la campionatul mondial. Are 18 ani, este de profesie merceologică și lucrează la Uzina „Republica”. Face parte din echipa Gloria (antrenor C. Neguțoiu) are un frate, tot popicar, la aceeași echipă, tatăl lor practică și el cu ani în urmă același frumos sport. În acea seară era reținută și încurcată. Figura „doar” ca rezervă în echipa campionat mondial. Cîteva zile mai tîrziu la probele individuale, Ana Marcu reuseste în să doboare 411 popice. Fată de celelalte performanțe, este acesta un rezultat bun? Fără îndoială. Ca debutantă la campionatul mondial ea a reușit calificarea în finală, ceea ce nu a stat la îndemîna oricui. Dorinte pentru viitor? Să ajungă titulară în echipa campionat mondial.

Dr. GH. BUNGHEZ

A fost înșușită literatura „A”.

(Urmare din pag. 1)

a o înscrie în mod voit și deliberat pe o linie deja stabilită, ci cum să o aducem la posibilitatea de a deveni ea însăși tradiție, adică factor de cultură capabil a etna o emulație în viitor. Ajungem astfel inevitabil la problema originii operei de artă, a componentelor intime ale structurii acesteia, a izvoarelor și sursei de inspirație, care au stat la baza constituirii sale. În ceea ce ne privește, ne însușim afirmația aceluia genial filozof care acum un secol și mai bine scria că „inspirația se aprinde de un conținut determinat care are”, precizia că „impulsul spre creație poate veni cu totul din afară și unica cerință importantă este numai aceea ca artistul să aibă un interes esențial și să lase ca obiectul să devină viu în sine”. Astfel sînd lucrurile, ni se pare clar faptul că esența, conținutul unei lucrări, al unei opere, poate deriva din fenomene preexistente sau existente, care prin subsumarea lor unor forme noi își afirmă unele însușiri.

locuri aparent fără precedente. Ele sînt forme cu un conținut nou și viabil în cazul în care reflectă o transformare revoluționară în sfera de acțiune a fenomenelor ce le-au generat. Exemplificînd pe termen lung, de pildă despre Ion Pillat că este un poet de tip tradițional, în opera sa vîndu-și „reminiscențe” — cum spunea George Călinescu — de la „mai toți poeții români”, la rîndul lui îndatorații altor fa-

bilianizează superficial și caută a descifra esența operei sale. Iată, așadar, că tradiția se poate continua sau se poate forma sub privirile noastre, ea dînd în ambele cazuri un anumit curs creației viitorului, creîndu-se că ea facilitează apariția altor căi. Nu ignorăm faptul că anumite formule artistice prind viață prin simpatie, elemente ale unei culturi altoindu-se astfel în mod fertili pe ale unei altceia de care o

aerul altor secole de evoluție anterioară. Model exemplar, opera lui Eminescu nu poate fi susținută tradiției, ea fiind sublimarea ei cea mai adîncă, dar și punct de confluență pentru influențe fertile și diverse — dovadă înalță a receptivității artei noastre la manifestările capabile de a o fertiliza, a o îmbogăți. Cultivarea sau înscrierea firească, într-o linie deja formată, constituie deci ca tradiție, nu ex-

unui curent mort esteticeste de cînd s-a născut, fără prozelici, fără reprezentanți de valoare. Toți cei atașați acestui curent au dat opere valoroase în măsura în care ele nu au avut contact cu ideologia literară a grupului respectiv, și de regulă în alte domenii decît ale literaturii. Exemplu tipic ar putea fi chiar marșele lor.

Promovînd și teoretizînd un contact nemijlocit cu tradiția, cu o chemare spre elaborarea frumosului, elaborare ce a tentat întotdeauna în arta românească pe adevărații artiști, începînd de la meșterii cvasianonimi pînă la cei culti. În fine, trebuie să înțelegem creația în spiritul tradiției nu ca pe o imitare servilă și în aspecte superficiale a unor modele ce și-au verificat trîmbiția ei ca pe o înscriere creatoare în istoria culturii.

TRADIȚIA

tori de cultură asimilați tradiției. Încercînd însă să aplicăm fraza de mai sus și la Ion Barbu, poet ermetizat aparent, contaminat în creația sa de orizonturile științelor moderne, ne izbim de o dificultate imediată. Pentru că opera lui Ion Barbu este proză genială, descîns din alte zone lirice decît cele cunoscute pînă atunci în lirica românească, Ion Barbu va renuvela fundamental, pe o anumită latură fundamental, eredită procedural, devenind oentru atenției poezilor care nu bar-

leagă puncte comune. Emulația născută prin simpatie se altoiește însă pe fondul autohton, original, care are astfel ponderea cea mai însemnată în geneza viitoarelor opere, el conținînd în sine detururile fundamentale ale unui popor, îmbrățișînd viațea și sensurile existențiale sale. Este cazul, să zicem, al altor discutațiune influențe asupra operei lui Eminescu, influențe topite însă organic într-o operă care respiră din plin aerul spiritualității românești din a doua jumătate a secolului trecut, ca și

clude deci pentru artist posibilitatea de a-și îndruma receptivitatea și spre alte zone decît cele enunțate. O tradiție cultivată și care nu se îmbogățește printr-un adăug firesc de factori și elemente noi reprezintă ceva înghețat, fără nici o posibilitate de înnoire. Apelînd la valorile tradiționale, semănătorismul a încercat să le purifice în asemenea măsură de orice tentații novatoare, de orice influențe, încît rezultatul a fost, precum se știe, apariția în literatură noastră a

marxism-leninismul zilelor noastre nu urmărește în nici un caz să închiză sau să orienteze într-o singură direcție preocupările creatorilor de frumos ai zilelor noastre. Trebuie să înțelegem mereu această chemare spre tradiție ca o chemare spre constantele viabile ale culturii noastre. Trebuie să o înțelegem ca o chemare pentru a orienta și gîrui în creație, prin alegerea unor puncte de reper verificate deja în timpul istoric drept viabile. Trebuie să o înțelegem

ca o chemare spre elaborarea frumosului, elaborare ce a tentat întotdeauna în arta românească pe adevărații artiști, începînd de la meșterii cvasianonimi pînă la cei culti. În fine, trebuie să înțelegem creația în spiritul tradiției nu ca pe o imitare servilă și în aspecte superficiale a unor modele ce și-au verificat trîmbiția ei ca pe o înscriere creatoare în istoria culturii.

Una din aceste constante este umanismul. Animată de dorința de a avea un conținut uman, de a răspunde nevoii de totdeauna a omului de a se recunoaște ca ființă vie și gînditoare în opera de artă, creația noastră contemporană se înscrie astfel pe un drum străbătut și al cărui sens pozitiv a fost confirmat de istoria culturii în repetate rînduri. Tot ceea ce a intrat și intră în patrimoniul nostru cultural constituindu-se în tradiție, rămîne, de aceea, un exemplu elocvent pentru contemporaneitate și viitor, căci un popor nu acceptă ca valabile decît acele manifestări capabile a etna o emulație, a fi un veșnic exemplu pe calea progresului societății și spiritului.

de peste hotare

Tovarășul Paul Niculescu-Mizil a sosit la Belgrad

BELGRAD 24. — Corespondentul Agerpres, N. Plopcanu, transmite: Tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a sosit la 24 iulie la

Belgrad, într-o scurtă vizită de prietenie în R. S. F. Iugoslavia. Seara, tovarășul Mialko Todrovici, secretar al Comitetului Executiv al C.C. al U.C.I., a oferit o masă în cinstea tovarășului Paul Niculescu-Mizil, care se află la odihnă în Iugoslavia.

A 14-a reuniune a reprezentanților R. D. Vietnam și S. U. A.

PARIS 24. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Miercuri a avut loc cea de-a 14-a ședință a convorbirilor oficiale dintre reprezentanții guvernului R. D. Vietnam și S.U.A. Ședința a durat trei ore. Reprezentantul guvernului R. D. Vietnam, ministrul Xuan Thuy, a cărui cuvântare a fost citită de adjunctul său Ha Van Lau, a criticat cu severitate conținutul comunicatului final al întâlnirii de la Honolulu dintre președintele Johnson și șeful regimentului de la Saigon, generalul Thieu, subliniind că acest document este destinat „să justifice actele de agresiune ale S.U.A.”. Comunicatul, a spus reprezentantul nord-vietnamez, eludează problema înțelegerii necondiționate a bombardamentelor și tuturor actelor de război împotriva Vietnamului de nord și tocmai o asemenea ignorare face ca la Paris convorbirile oficiale să nu progreseze. Examinând diversele propuneri prezentate de reprezentantul american, ministrul Xuan Thuy a relevat că „ele nu sînt decît manevre pentru evitarea scopului principal al convorbirilor” și constituie „o falsificare a acordurilor de la Geneva din 1954”. Toate aceste propuneri, a declarat el, sînt „absurde și nesincere”.

În cuvîntarea sa, reprezentantul S.U.A., Averell Harriman, s-a referit la înlăturarea de la Honolulu, repetînd argumentarea americană potrivit căreia prezența trupelor S.U.A. în Vietnamul de sud și războiul pe care-l duc ar fi legitime. El a contestat dreptul Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud de a reprezenta legal poporul sud-vietnamez și a propus angajarea unor convorbiri între guvernul marionetă de la Saigon și guvernul R. D. Vietnam. Harriman a solicitat, de asemenea, unele explicații privitoare la conținutul memorandumului Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam din 17 iulie.

SAIGON 24 (Agerpres). — Comitetul Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității o declarație în legătură cu reuniunea de la Honolulu, la care au participat președintele Johnson și șeful regimentului Nguyen Van Thieu. Afirmățiile privind așa-numita „agresiune” a R. D. Vietnam împotriva sudului și „angajamentului” S.U.A. față de regiunile de la Saigon — se arată în declarație — denaturează sensul adevărat al luptei de rezistență a poporului sud-vietnamez.

JAPONIA: Aspect de la o demonstrație a țăranilor în sprijinul revendicărilor lor.

Interviul lui Jan Pudlak

ROMA 24 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., într-un interviu acordat reprezentanților presei cu ocazia vizitei pe care o face la Roma, Jan Pudlak, prim locșor al miștrului afacerilor externe al R. S. Cehoslovaciei, a arătat că „actuala situație din Cehoslovacia nu trebuie privită sub un aspect dramatic”. El a relevat importanța atitudinii Cehoslovaciei față de celelalte țări socialiste. Pudlak a caracterizat criticile formulate la adresa Cehoslovaciei de către participanții la înțelegerea de la Varșovia, drept „o regretabilă neînțelegere”. Pentru Cehoslovacia, a spus el, o dezbateră cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste este „imposibilă”. J. Pudlak și-a exprimat convingerea fermă că situația care s-a creat va fi rezolvată în mod prietenesc. Cehoslovacia, a arătat el, intenționează să respecte întocmai obligațiile sale ce decurg din calitatea de membru al Tratatului de la Varșovia. Ea este capabilă să-și apere frontierele de vest în interesele ei proprii și ale aliaților ei.

sub aspectul mijloacelor de informare în masă. Participanții au adoptat o declarație în care se arată că sprijină pe deplin programul de acțiune al Partidului Comunist din Cehoslovacia, programul democrației socialiste.

Ziaristii sprijină pe deplin politica conducerii P.C.C. și a Frontului Național, îndreptată spre renastere, ajută la consolidarea rolului conducător al P.C. din Cehoslovacia, pe baza adevăratei încrederi a opiniei publice. Ei doresc dezvoltarea prieteniei cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste, astfel de dezvoltare în cadrul căreia în relațiile reciproce să fie înfăptuit cu consecvență principiul respectării suveranității, independenței naționale și de stat.

Ziaristii cehi adresează colegilor lor din țările ai căror reprezentanți au semnat scrisoarea de la Varșovia rugămintea de a informa opinia publică din țările respective despre poziția Cehoslovaciei și situația reală din țară.

PRAGA 24 (Agerpres). — Agenția C.T.K. informează că la Praga a avut loc ședința extraordinară a Prezidiului Uniunii Ziaristilor Cehi, la care s-a discutat actuala situație politică

AMBASADORUL ROMÂN ÎN CHILE PRIMIT DE PREȘEDINTELE FREI

ÎN legătură cu plecarea sa definitivă, ambasadorul Republicii Socialiste România în Chile, Dumitru Fara, a fost primit la 23 iulie de președintele republicii, Eduardo Frei Montalva. Cu acest prilej, între președintele Republicii Chile și ambasadorul român a avut loc o convorbire cordială.

Cu acest prilej a avut loc un cocteil oferit în saloanele ambasadei Republicii Socialiste România. Au participat președintele Senatului chilian, dr. Salvador Allende, senatori și deputați, funcționari superiori din Ministerul relațiilor externe, șefii de misiuni diplomatice acreditați în Chile, oameni de artă și cultură, ziaristi și oameni de afaceri.

AUSTRIA. Clădiri ale unui nou centru spitalicesc din Viena.

Campania electorală din Statele Unite

Convenția democratică se va ține la Chicago

Convenția națională a Partidului Democrat, chemată să desemneze candidatul partidului la președinție, va putea fi ținută la Chicago în urma unui aranjament de ultimă oră intervenit între organizatori și greviștii de la serviciile de telecomunicații care au acceptat să monteze instalațiile necesare. Dar problemele politice care se ridică în fața partidului republican și democrat cu câteva săptămâni înainte de deschiderea convențiilor nu sînt încă rezolvate. În timp ce „profetii” partidului continuă să afirme că doar fostul vicepreședinte Richard Nixon (republican) și vicepreședintele Hubert Humphrey (democrat) sînt candidați „serioși”, un sondaj publicat de Institutul Louis Harris arată că guvernatorul republican Nelson Rockefeller l-ar învinge fără dificultăți pe Humphrey, dar ar fi înfrînt de senatorul democrat Eugene Mc Carthy.

Rockefeller și McCarthy — confirmă Bernard Ullmann, corespondent la Washington al agenției

Convorbiri americano-vest-germane

WASHINGTON 24 (Agerpres). — Marți a avut loc, la Washington, importante convorbiri americano-vest-germane. Atti ministru apărării, Gerhard Schröder, cit și ministrul finanțelor al R.F.G., Joseph Strauss, s-au întâlnit cu înalte personalități americane, printre care secretarul de stat, Dean Rusk, ministrul apărării, Clark Clifford, și ministrul de finanțe, Henry Fowler.

Potrivit unor surse informate, convorbirile au prilejuit o schimbare în revizită a diverselor aspecte ale colaborării militare dintre cele două țări, în special a posibilităților de achiziționare a unor cantități de material aeronautic american. Au fost evocate, de asemenea, relațiile Est-Vest. Războiul din Vietnam și chestiunea compensațiilor pentru cheltuielile în devalută destinate întreținerii trupelor americane pe Rin.

Schröder pleacă azi pe calea aerului la Ottawa, iar Strauss își conținuă vizita neoficială în S.U.A.

pe scurt

● GUNNAR Jarring a raportat marți secretarului general al O.N.U., U Thant, asupra modului în care își îndeplinește misiunea ce i-a fost încredințată în Orientul Apropiat. După cum s-a mai anunțat, Jarring s-a întors la New York luni seara, după ce a petrecut o lună în Europa. Se așteaptă ca secretarul general să anunțe în curînd prelungirea misiunii lui Jarring, ce urmează să expire luna viitoare.

CAMERA Reprezentanților a S.U.A. a respins marți cu 179 voturi, contra 84, proiectul de lege care prevedea obligația statelor de a emite autorizații pentru posesorii de arme. Vițezul trecut fusese respins un proiect de lege privind înregistrarea obligatorie a pistoalelor și revolverelor. În lumina acestor respingeri, este îndoiește că posibilitatea de a alt proiect important în domeniul traficului de arme din S.U.A., cel care interzice vânzarea prin corespondență a puștilor, carabinelor

și gloanțelor să treacă prin Congres.

● COMITETUL Executiv al Partidului laborist din Marea Britanie a recomandat miercuri alegerea lui Harry Nichols în calitate de secretar general al partidului. Nichols, în prezent unul din liderii puternicului sindicat al muncitorilor din transporturi care numără 1.500.000 de membri, îl va înlocui pe Len Williams, retras recent din funcția de secretar general pentru a prelua pe cea de guvernator al insulei Mauritius. Recomandarea Comitetului Executiv i-a surprins pe observatori, care se așteptau la numirea ca secretar general a actualului ministru al locuințelor, Anthony Greenwood.

● LA 24 iulie a.c. Franței Păcurariu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Grecia, a prezentat scrisorile de

acreditare regelui Gheorghe Zoltakis.

● INCIDENTELE izbucnite marți seara în orașul Cleveland (statul Ohio) au continuat în cursul zilei de miercuri. Schimbul de focuri între negri și poliție a făcut pînă în prezent 10 victime, dintre care trei poliști. Alte 18 persoane au fost rănite.

Guvernatorul statului Ohio, James Rhodes, a ordonat mobilizarea a 15.000 de membri ai gărzii naționale care sînt folosiți vehicule blindate împotriva grupurilor de negri. Situația din oraș continuă să se mențină incordată.

● Potrivit informațiilor sositte la Lagos, relatează agenția France Presse, trupele federale nigeriene au întîmpinat o puternică rezistență din partea forțelor bafreze în jurul localității Yenogoa, la aproximativ 90 km est de Port Harcourt. Se observă, transmite aceeași agenție, o intensificare generală a luptelor în această regiune, controlată în cea mai mare parte de trupele federale.

Reintors de la Lisabona. Solange Bouvier, avocat la Curtea de Apel din Paris devaluită în presa franceză o seamă de date privind represiunile la care sînt supuși numeroși tineri din Portugalia.

Juristul parizian scoate în evidență faptul că siguranța sazaristă, faimoasa P.I.D.E., încearcă să înăbușe prin represiuni mișcarea mereu mai largă a tinerilor care cer democratizarea învățămîntului, posibilitatea de a-și asimila o pregătire cultural-științifică.

„Toți elevii și studenții cu care am discutat — arată Bouvier în paginile revistei catolice CARREFOUR — mi-au atras atenția că în Portugalia de azi, orice poziție de revendicare a reformei democratice în învățămînt este catalogată ca o revendicare suspectă, cu tendințe de subversivitate și contestare a actualului regim și, în consecință, ca o acțiune periculoasă pasibilă de penalizare”.

Remarcînd că din ianuarie au fost arestați circa 100 de studenți și elevi și că el a reușit să strîngă amănunte despre multe asemenea cazuri, avocatul francez citează faptele zguduitoare. Alîm, astfel, că studenta Gina Aveazdo de la facultatea de arte din Lisabona arestată în marie pentru că s-a exprimat în sprijinul unei greve revendicative a fost supus zile în șir la așa-numitele „interogatorii psihice”. Procedul constă în a-l ține continuu treaz pe de-

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

UN DOSAR TRAGIC

încît nu-și mai poate recunoaște nici părinții și cei mai apropiați colegi. Maximo Vaz de Minha, student medicinist, arestat la 21 februarie pentru că a scris o scrisoare adresată autorităților cerînd des-

ființarea taxelor și interzicerea intervenției poliției în facultate, a suferit un „tratament” asemănător. Pe fișa lui de încarcerare scria, la numărul trei săptămîni de la arestare: „demonstră progresivă”. În aprilie a fost arestat Jose Augusto Silva în vîrstă de 15 ani. Augusto era unul din cei mai buni elevi ai liceului „Pedro Nunes” din capitala portugheză. El s-a făcut „vinoval” de a-și fi exprimat în public protestul împotriva taxelor foarte mari care împiedică accesul în licee a fiilor oamenilor cu venituri modeste. Agenții P.I.D.E. l-au ridicat și l-au schingiuat, încarcerîndu-l apoi la o așa-numită „casă de corecție pentru minori”.

Solange Bouvier mărturisește că atunci cînd a plecat în Portugalia nu avea în perspectivă o asemenea temă ca represiunile contra tinerilor.

„Conștiința mărturisite el în CARREFOUR — m-a determinat să alcătuiesc și să aduc în public acest dosar tragic. Este revoltător și de neînțeles că oameni tineri să fie torturați pentru idei nobile, pentru curajul cu care cer drepturi și posibilități elementare”. Dosarul pe care a reușit să-l întocmească juristul francez cuprinde doar cîteva zeci de cazuri. El se înscrie însă ca o puternică piesă de acuzare la adresa P.I.D.E. și a represiunilor antidemocratice din Portugalia.

E. R.

Succesul ansamblului „Doina” în Franța

PARIS 24 — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Spectacolele date în sudul Franței și în Corsica de Ansamblul „Doina” de cîntec și dansuri al Centrului studentesc București, continuă să se bucure de atenția presei regionale.

Cotidienele „Nice Matin” și „Le Provençal” publică articole, fotografii și cronicile consacrate spectacolelor studenților români. „Dansurile populare au permis publicului să admire în minunatele lor costume naționale pe dansatoarele elegante, simplețe și farmecul lor, cit și virtuozitatea partenerilor. Spectatorii au fost timp de două ceasuri și jumătate coplesii, fiecare din ei plecînd deplin satisfăcuți de acest frumos spectacol” („Nice Matin”).

„Spectatorii din Ajaccio au putut urmări, grație ansamblului „Doina”, un spectacol de atracție și calitate. Competența conducătorilor, valoarea artistică a membrilor ansamblului — mereu ocupați de perfecționarea lor — ca și elanul de care dau dovadă, justifică excelentul rezultat obținut: un spectacol reușit, pus cu grație la punct, primit calduros de public”, subliniază la sfîrșul său „Le Provençal”.

„Afacerea Sifar” în discuția parlamentului italian

Camera Deputaților a luat în urma unei serii de interpellări, întrebări și proiecte de lege propuse de Partidul Comunist, Partidul Socialist Italian și Unității Proletare al Uniunii Proletare și de alte grupuri parlamentare, toate partidele s-au pronunțat în favoarea unei anchete parlamentare care să ducă pînă la capăt acțiunile de descoperire a activității Sifar. Singurul partid izolat de data aceasta în parlament, care s-a pronunțat împotriva anchetei parlamentare, a fost Partidul democrat-cristian care, după cum se știe, a format recent guvernul monocolor de tranziție. Datorită faptului că parlamentul urmează să ia vacanță, problema va fi reluată în toamna acestui an.

in-urma unei serii de interpellări, întrebări și proiecte de lege propuse de Partidul Comunist, Partidul Socialist Italian și Unității Proletare al Uniunii Proletare și de alte grupuri parlamentare, toate partidele s-au pronunțat în favoarea unei anchete parlamentare care să ducă pînă la capăt acțiunile de descoperire a activității Sifar. Singurul partid izolat de data aceasta în parlament, care s-a pronunțat împotriva anchetei parlamentare, a fost Partidul democrat-cristian care, după cum se știe, a format recent guvernul monocolor de tranziție. Datorită faptului că parlamentul urmează să ia vacanță, problema va fi reluată în toamna acestui an.